

Boj proti fašizmu; je boj vsakega poštenega rodoljuba; vsakega delavca in delavke — pač vsakega brez izjeme na politično, narodno ali pa versko pripadnost!

CENA NAROČNINI:
Za Kanado in USA.
Za eno leto \$3.00
Za pol leta 1.75

Edinost

EDINOST
206 Adelaide St. W.
Toronto 1, Ont.

"Authorized as second class mail,
Post Office Department, Ottawa"

NEODVISNO GLASILO KANADSKIH SLOVENCEV

Let. 4. št. 144.

Cena 5 c.

TORONTO, ONTARIO

WEDNESDAY, JANUARY 9TH, 1946.

Price 5c.

Vol. 5. No. 144.

Po več kot tisoč let prvo zasedanje slovenske narodne vlade Slovenije v Ajdovščini dne 5. maja 1945. Za mizo sede od leve na desno: tov. Vidmar, Kardelj, Kidrič, Lubej, Bevč.

DELAVSKI KONGRES ZAHTEVA VEČJE PLAČE ZA DELAVCE

Ottawa — Večje število unijskih gibanj priključenih Canadian Congress of Labor, uvideva potrebo edinstvenih akcij strokovnega unijskega gibanja in posebno pritisk na federalno vlado, da vzakoni zakon za minimalne plače.

Pod pritiskom zavesti unijskega članstva za edinstvene akcije, predsednik omenjenega kongresa A. R. Mosher, je minuli teden podal izjavo, v kateri pravi, da se strinja z razpoloženjem članstva, oziroma da se v skorajšnji bodočnosti skliče konferenca vseh unijskih, na kateri bi se razmotrivalo zgornja vprašanja. Tako konferenca bi po mnenju Mr. Jacksona, unijskega voditelja Zdrženih električarjev, resnično položila temelje za dober sporazum skupnih in enotnih akcij unijskih gibanj priključenih Canadian Congress of

Labor, katerih število znaša 300.000 organiziranih delavcev in delavk. Posebno pa je važno z ozirom glede zakona za minimalne plače in unijske sigurnosti, da se pritisne federalno vlado, da vzakoni tak zakon.

Večje plače delavcev in delavk bodo ojačale obremenjeno trgovino in produkcijo, je dejal Mr. Jackson. To pomeni, da je edino tako mogoče dvigniti narodno gospodarstvo in ekonomijo na višjo stopnjo. Vsled tega akcija kakor je omenjena za skupni in edinstveni nastop unijskih gibanj za večjo plačo, unijsko sigurnost, je zelo važna in vredna podpore z strani naprednega in progresivnega gibanja v splošnem. Upati je, da bo predsednik kongresa res držal besedo in podvel korake, da pride čimprej do Zdržene akcije unijskega gibanja v splošnem v deželi.

POZDRAV MARŠALU TITU

Moskva. — Vse-Slovenski odbor v Moskvi, je poslal za Novo leto obširnejšo čestitko maršalu Titu, jugoslovanski armadi in narodu Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

V svoji čestitki je čestital narodom nove Jugoslavije na njihovi dosegah in zgraditvi Federativne Narodne Republike. V ognju proti hitlerjevih zavojalcev skovano in prekraljeno narodno edinstvo narodov Jugoslavije, je najmočnejši porok njihove srečne bodočnosti in tudi miru v svetu, zaključuje čestitka.

Šef UNRRE odstavljen

London — Lieut.-gen, Sir Frederick E. Morgan, šef UNRRE za okupacijsko cono v področju zaveznikov, je bil odstavljen vsled drzne izjave naperjene proti Židom. Namreč obdolžil je Žide za drzno zapletništvo podtalnega dela za masovno izselitev Židov v Palestino kot priprave za prevrat v Evropi.

Lahko si zamislimo kako je bil omenjeni naklonjen deliti pomoč sicer narodom, kateri so obično prizadeti z vojno, a so se uprli predvojnemu režimu in vstanovili nove narodne vlade. Najbrž da je bil zelo naklonjen grški reakciji, med tem, ko se ni dosti zanimal recimo za Jugoslavijo. Prav nihče ne bo vložil protesta zoper njegovo odstavitev!

\$13.000 iz Vancouverja

Vancouver — Iz Vancouverja poročajo naslednje: "Tukaj smo održali prireditve dne 18. decembra za pomoč narodom Jugoslavije. V ta namen smo ob tej priliki zbrali \$13.000,00. Toda z delom nismo prenehali, ampak nadaljujemo naprej!

Zabava se je vršila v najlepšem redu. V imenu odbora se zahvaljujem vsem vdeležencem in posebno tistim, kateri so prispevali zgoraj vsoto.

Dne 28. decembra sem obiskal zabavo sobratov Otočanov, na kateri so zbrali \$8.000,00 za naš narod v stari domovini. Kar tako naprej bratje in sestre! Zasužimo rokave in pojdemo složno naprej, posebno ako želite zmagati Otočane!

Dude.

Apel društva Rdečega Križa F. N. R. Jugoslavije

Podpredsednik društva Rdečega Križa Federativne Narodne Republike Jugoslavije, polkovnik in narodni poslanec, protijerej Jevstatije Karamatijevič, je naslovil preko Belgradskega radia obširnejši apel vsem južnoslovanskim in slovanskim izseljencem v Ameriki in Kanadi.

Svoj govor je začel z opisom o neizmerni vztrajnosti, ljudskih in materialnih žrtvah narodov Jugoslavije, katere bolj kot kaj drugega pričajo o ogromnem doprinosu jugoslovanskih narodov na strani Zedinjenih Narodov v skupni borbi proti Hitlerjevi Nemčiji in Musolinijevi Italiji. Narodi Jugoslavije so položili na oltar svobode več kot en milijon žrtev, svojih najboljših sinov in hčera, vključujoč strašne žrtve vstaško-četniškega terorja.

Stirletna vojna nam je povrh tega ostavila veliko število vojnih sirot, postreljenih talcev, ter padlih borcev. Število polu-sirot znaša 88.000 katere so brez svojih hraniteljev, med tem ko živi okrog 485.000 otrok siromašnih družin, ter nadalje 658.000 mladine in otrok, kateri potrebujejo obleko in dodatno hrano. Skupno število znaša 1.231.000 otrok in mladine, katerim je potrebna nujna pomoč.

Število neobskrbljenih invalidov, osebnih in družinskih invalidov iz prejšnje vojne znaša 180.000, do čim število invalidov junaka N.O. vojske dosedaj prijavljenih znaša 250.000.

Te številke dajajo same po sebi dovolj očiten pregled stanja in razmer pred katerimi se nahajajo narodi Jugoslavije in posebno humanitarna ustanova društvo Rdečega Križa. Med tem, ko naši narodi

zalagajo vse sile na vseh poljih obnove, da bi čimprej dvignili toliko izmučeno, opano in razrušeno domovino, posebno pa utrdili v krvi rojeno neomljlivo bratstvo, oni se enako trudijo ublažiti stanje in razmere vojnih sirot in invalidov. Mi delamo vse kar nam je v moči, da bi njihovo stanje in razmere čimprej izboljšali. Toda naša sredstva so nezadostna in je

RAZPORED TURNEJE W. GRBIČA

Toronto — Tukaj objavljamo razpored turneje Waltera Grbiča, člana glavnega izvršnega odbora Sveta Kanadskih Južnih Slovanov. On bo posetil naslednje naselbine kot sledi:

- Princeton, B. C. — 10. jan.
- Nelson, B. C. — 12. jan.
- Calgary, Alta. — 13. jan.
- Edmonton, Alta. — 15. jan.
- Mountain Park — 19. jan.
- Mercoal, Alta. — 20. jan.
- Regina, Sask. — 23. jan.
- Winnipeg, Man. — 25. jan.
- Port Arthur, Ont. — 27. jan.

Walter Grbič obišče naselbine po zgoraj omenjenem razporedu in bo na zato pripravil sestankih predvajal filme iz življenja in borbe narodov Jugoslavije. Prostor in datum kdaj bodo prevajani filmi, bo naznanjeno s letaki v vsaki naselbini posebej. Sledite torej za letaki v vaši naselbini.

Iz Gl. Urada Sveta K.J.S.

potrebna nujna pomoč z strani vseh blagih in usmiljenih src naših bratov in sester v daljni tujini.

Vi dragi bratje in sestre, če tudi ste v daljni tujini, daleč od vaše rojstne domovine, vaša srca so bila vedno naklonjena svoji slovanski očetniji. Vi ste v najbolj črnih dneh naše narodno-osvobodilne borbe v daljni tujini dvignili svoj glas v njeno obrambo in njene junaške borbe. Prav zato računamo na vašo zavest, na vaše rodoljubje, da nam boste priskočili v pomoč tudi sedaj, ko je tako nujno potrebna. Pomoč je potrebna za vojne sirote in invalide.

Apeliramo na Vas, na vse Amerikanske Slovence, da pomagate napore društva Rdečega Križa Federativne Narodne Republike Jugoslavije. Delajoče tako, vi boste izpolnili principe nauka evangelija, ki pravi: "Neobhodno samaritanško pomoč svojemu bližnjemu v njegovi potrebi".

TEROR IN NASILJE V GRČIJI

London — (Tanjug) Tanjug poroča, da je grško fašistična reakcija zopet aretirala večje število oseb. Iz okraja Gumendze, mornarhistični - fašistični razbojnik izganjajo vse Macedonce in grške antifasiste, pri čem sodeluje in daje podporo tudi grška policija.

Je skrajni čas da se grški reakciji pristržejo peruti, ker edino na ta način je mogoče pričakovati, da bo narod dosegel svoje pravice in tudi branil pravičen in trajen mir.

Slika predstavlja v četverostopu s pesmijo gredoča na delo, udarno skupino junaške mladine Slovenije. Tako je ljubljanska mladina delovna brigada odšla v Bohinj, da pomaga pri preskrbi ljudstva z drvmi za zimo.

IZ URADA AMERIŠKEGA ODBORA ZA JUGOSLOVANSKO POMOČ

ADAMIČEVO SEZONSKO PISMO UREDNIKOM LISTOV

Dragi urednik: Prava ironija miru je, da je ob praznovanju letošnjih sezonskih praznikov naša neprimerljiva zaveznica — Jugoslavija — bližje lakoti nego ljudstvo Nemčije.

Jugoslavija — ki je zadrževala dvajset nemških divizij medtem, ko je naša kampanja v Severni Afriki nihala med zmago in porazom — ima danes manj kot 1000 kalorij dnevno za svojega posameznega prebivalca. Nemčija — katere doprinos svetu je le predobro znan — more nuditi svojemu prebivalstvu prehrano, ki daje 1300 do 1500 kalorij dnevno. . .

Danes je v teku kampanja, da se vzbudi v svetu sočutje do Nem-

čije! Dopovedujejo nam, da je treba preprečiti lakoto v Nemčiji s tem, da se Nemcem oskrbi prehrano, ki bo nudila od 2500 do 3000 kalorij ali hranilnih snovi dnevno. Ali je strankarsko pri tem omeniti, da Jugoslavlani, ne le, da so neprimerno bolj upravičeni dobiti pomoč, pač pa so v neizmerno večji potrebi ter v resnici zaslužijo naše sočutje?

Spretno z lakoto v Jugoslaviji koraka pomanjkanje obleke, obutve, vsega najpotrebnejšega. Osemdeset odstotkov prebivalstva je brez prave obleke; od vsakih desetih prebivalcev jih je osem, ki nimajo kaj obuti. V mnogih krajih dežele so ženske zadnje jesen delale na polju takorekoč gole, prepane preko ledij s kako cunjjo, ki so jo še zmogle. Da, jugoslovanske matere lahko vzkliznejo z Izajjem: "Moja hiša je brez kruha in brez obleke. . ."

Ameriški odbor za jugoslovansko pomoč je tekom ravno minulega leta poslal več kot milijon in pol funtov živeža, obleke ter medicinskih in sličnih potrebščin v Jugoslavijo. Toda to niti zdaleč ne zadostuje. Potreba je velika in hitra pomoč je dvojna pomoč.

Spomnite se jugoslovanskega ljudstva v tej sezoni in pošljite svoje prispevke na American Committee for Yugoslav Relief, 235 East 11th Street, New York 3, N. Y. — Ali pa darujte potom svojih v ta namen ustanovljenih jugoslovanskih oziroma slovenskih organizacij ter njih podružnic širom dežele. — S spoštovanjem, Louis Adamič.

REAKCIJA STOČE IN JEČI

Toronto — Potem, ko je bil objavljen končni rezultat mestnih volitev, ki so se vršile na Novega leta za mestno upravo za leto 1946, reakcija okrog "Globe and Mail" in "Toronto Telegram", je začela tako milo stokati in ječati zoper volilce v Torontu, oziroma onih, ki se niso udeležili volitev. Po njenem mnenju pravi, da je prav to "pomagal izvolitev" kontrolerja Stuart Smith-a, z tako velikim odstotkom glasov, kakor tudi v 6 wardu Dewar Fergusona za mestnega odbornika na listi delavske progresivne stranke. Nadalje pravi, da obstoja "velika" nevarnost da Komunisti prevzamejo popolno kontrolo mestne uprave. Že sedaj, da imajo štiri odbornike in enega kontrolerja.

Tako stoče in ječi reakcija! Vzrok seveda ne leži v tem, da so volilci v Torontu zaupali delavskim kandidatom in jih izvolili v mestno upravo, ampak v tem, ker velebiznes narekuje drugače. Velebiznes hoče sicer take odbornike in mestno upravo, katera bi ščitila njegove interese in sicer na račun ogromne večine navadnih davkoplačevalcev. Proti tega se bodo pa odločno postavili delavski odborniki. To je končno vzrok za reakcionarno stokanje sedaj po volitvah z kontrolerjem Balfour-jem na čelu. Volilci so enako odločno odgovorili reakciji proti njene namere, da se povrne mesto v predvojnem razmerju z tem, ker so glasovali za rekonstrukcijo prometnih zvez, za katere bo potrošeno po preračunu izvedencev okrog 55 milijonov dolarjev.

8. člen.
Zemljiška posestva bank, podjetij, delniških družb in drugih zasebnopravnih in drugih pravnih oseb.

1. Zemljiška posestva bank, podjetij, delniških družb in drugih zasebnopravnih ter drugim pravnih oseb se razlastijo praviloma v celoti z vsemi zgradbami in napravami ter vsem živim in mrtvim kmetijskim in vsem gozdnim inventarjem, brez odškodnine. Razlastijo se tudi pridelki, v kolikor niso potrebni za preživljanje razlaščenca in njegove družine do nove letine in vse postoječe zoologa lesa.

2. Pod razlastitev v smislu tega člena ne spadajo zemljiška posestva zadrug za skupno obdelavo in izkoriščanje zemlje ter zemljiška posestva agrarnih skupnosti, katerih udeleženci so kmetje. Vprašanje izkoriščanja zemlje po agrarnih skupnostih se bo rešilo s posebnim zakonom. S tem zakonom se bo uredilo tudi vprašanje njih lastnine.

3. Lastnikom zemljiških posestev bank, podjetij, delniških družb in drugih zasebnopravnih, ter drugih (Nadaljevanje na 2 strani)

OSNUTEK ZAKONA O AGRARNI REFORMI IN NOTRAJNI KOLONIZACIJI V SLOVENIJI

Ministrstvo za kmetijstvo NVS je izdelalo osnutek novega zakona o agrarni reformi in notranji kolonizaciji v Sloveniji. Ta osnutek objavljamo z namenom, da vsi prizadeti, predvsem naši mali kmetje, kmečki delavci, viničarji in drugi mali obdelovalci zemlje proučijo določila tega zakona, ki ima namen rešiti vprašanje zemljiške posesti v Sloveniji v korist delovnega človeka.

Ministrstvo za kmetijstvo želi, da ga prizadeti opozorijo na morebitna vprašanja, ki jih zakonski osnutek ni upošteval ali pa ni rešil tako, kot bi ustrezalo posebnim prilikam njihovega kraja in da mu javijo svoje pomisleke in predloge najkasneje do 15. t.m.

Splošna določila zakona o agrarni reformi in kolonizaciji v Sloveniji

1. člen.
Zaradi pravilnejše podelitve zemlje na območju federalne Slovenije se bo zemlja po odločitvi tega zakona odzvela tistim, ki je ne obdelujejo sami in se bo dodelila poljedelcem, ki nimajo zemlje ali imajo premalo zemlje.

2. člen.
Zemlja postane last tistega, komur je dodeljena, in se prepíše v zemljiški knjigi na njegovo ime.

3. člen.
1. Za ugotovitev, katero posestvo spada po tem zakonu pod agrarno reformo, je merodajno za lastnino zemljiškoknjžno stanje, za površine in kulture pa katastrsko stanje na dan 28. avgusta 1945, ko je bil uveljavljen zvezni zakon o agrarni reformi in kolonizaciji. Če katastrski podatki niso točni, je merodajno dejansko stanje.

2. Lastninske spremembe, ki so se izvršile pred 28. avgustom 1945 in niso vpisane v zemljiško knjigo, se upoštevajo v okviru določil, ki jih bo izdal minister za kmetijstvo. Lastninske spremembe, izvršene po tem datumu, se ne upoštevajo.

3. Če ima lastnik zemljiška posestva v več krajih, se ta posestva štejejo kot eno zemljiško posestvo.

4. člen.
1. Mož in žena se štejeta za eno osebo.

2. Za eno osebo se štejejo tudi nekmečki solastniki.

3. Pri kmečkih posestvih, ki so skupna last več oseb, ima vsak solastnik pravico do največje površine, ki mu jo dopušča ta zakon.

5. člen.
1. Dodeljena zemlja se prepíše na novega lastnika, načeloma prosta bremen in dolgov.

2. Dodeljena zemlja ostane obremenjena samo z onimi stvarnimi bremenmi, ki so iz gospodarskih ozirov nujno potrebna upravičencem. S temi stvarnimi bremenmi ostane zemlja obremenjena tudi, če preide v državno last.

3. Zemlja, ki jo obdržijo dosedanja lastnik v svoji lasti, ostane obremenjena z onimi stvarnimi bremenmi, ki bremenijo njim preostali del zemlje ter s sorazmernim delom dolgov in osebnih bremen, ki odgovarja zadržani površini zemlje.

4. Vsa bremena, tako na obdržani kakor tudi na dodeljeni zemlji, ki niso nujno potrebna, ugasnejo in se izbršejo iz zemljiških knjig. Ugasnejo in brišejo se tudi patronatne pravice in lovski rezervati.

5. Vprašanja dolgov in bremen, ki niso rešena s tem zakonom, bodo urejena s posebnim zakonom ali uredbo.

6. člen.
V dosego namena, navedenega v 1. členu tega zakona, se razlastijo:
a) veleposestva;
b) zemljiška posestva bank, podjetij, delniških družb in drugih zasebnopravnih ter drugih pravnih oseb;
c) preseček zemljiških posestev

cerkva, samostavnost in verskih ustanov nad največjo površino, ki jo lahko zadržijo po tem zakonu, in zemljiška posestva vseh vrst zapuščenih ustanov, posvetnih in verskih;

č) zemljiška posestva, ki so v teku vojne iz katerega koli razloga ostala brez lastnika in brez pravnega naslednika;

d) preseček nad 3 do 5 ha obdelovalne zemlje in vse ostale zemlje z gozdovi vred zemljiških posestev nekmetov, ki niso veleposestniki,

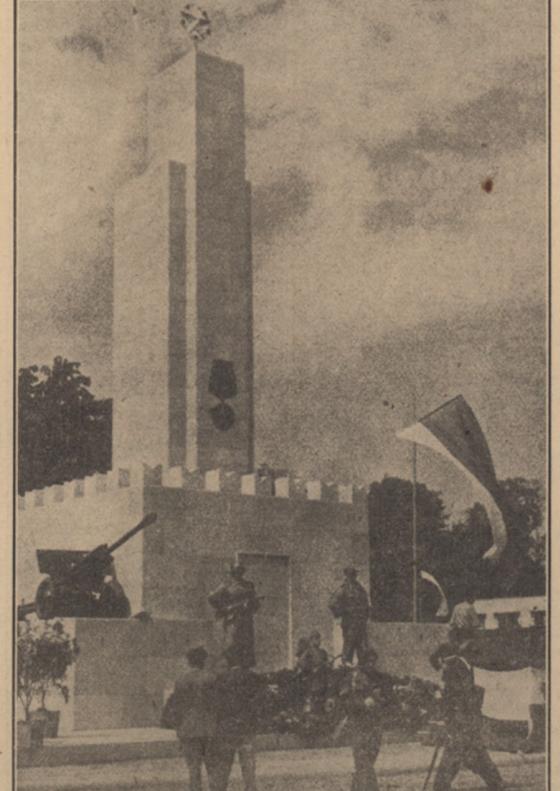
oziroma nad 5 do 10 ha gozda v predelih, kjer ni obdelovalne zemlje.

e) preseček kmečkih posestev nad 20 do 35 ha obdelovalne zemlje in nad 15 do 25 ha gozda.

7. člen.

Veleposestva.

1. Za veleposestvo v smislu tega zakona se šteje tisto kmetijsko in gozdno posestvo, čigar lastniki ne obdelujejo zemlje sami s svojo družino, ampak z najeto de-

SPOMENIK ZMAGE V MORSKI SOBOTI

Spomenik je izraz hvalečnosti slovenskega naroda vsem junakom Rdeče armade in našim partizanom, ki so padli v skupni borbi za iste ideale. Spomenik je ves iz mramorja, načrt zanj je naredil ruski vojni inženir Avionces, kip ruskega vojaka je naredil akademski kipar Boris Kalin, kip partizana pa njegov brat, kipar Zdenko Kalin.

"EDINOST"

Published weekly at
206 Adelaide St. W., Toronto, Ontario,
by Edinost Publishing Proprietor
in Slovenian Language

Registered in the Registry Office for the City of Toronto
on the 25th day of June, 1942, as No. 47939 C. P.

Izhaja vsako sredo v slovenskem jeziku. Naslov lista:
EDINOST

206 Adelaide St. W. Toronto, Ontario.

Dopisi brez podpisa se ne vpoštevajo. Rokopis nenaro-
čenih člankov in dopisov se ne vrača.

Dober odgovor reakciji v Torontu

Volilci v Torontu so na Novo leto pri mestnih volitvah odgovorili reakciji ne samo z tem, da so glasovali za delavske kandidate, ampak tudi z tem, da so glasovali za rekonstrukcijo prometnih zvez v mestu samem.

Reakcija ni računala na tak izid mestnih volitev. Računala je, da bodo volilci glasovali vsaj deloma proti gotovemu načrtu za rekonstrukcijo, a poglavito, da ne bodo z tako večino glasovali za delavske kandidate.

Tako je računala reakcija. Toda volilci, če tudi zelo majhnim odstotkom oddanih glasov napram številu opravičenih volilcev, so sveda oddali svoj glas za napredek, za olepšanje mesta in tudi za kandidate, katerih preteklost jim je znana, da so odločno zagovarjali dalekosežno rekonstrukcijo po vojni.

Tako so sicer računali povprečno volilci predno so oddali svoj glas na dan volitev. In to kakor razvidno ni vse reakciji. Reakcija se sedaj bolj kot kdaj koli huduje in razburja proti onih volilcev, kateri se niso udeležili volitev. Na njih zvrta vso krivdo in jih dolži, da so odgovorni za izvolitev "Komunistov" v mestno upravo žuga jim sicer takole:

"Kar poglejte! Mestna uprava je za 22 odstotkov v rokah Komunistov. Kaj bo — kaj bo iz tega, ako se ne streznete in uvidite "rdečo nevarnost." Komunisti bodo kar na lepem zasedli oblast. In kaj potem ..."

Na ta način skuša sedaj reakcija z kontrolerjem Balforom, kateri je pri sedanjih volitvah komaj dosegel tretje mesto, razvozlati histerično reakcionarno kampanjo proti izvoljenim kandidatom delavske progresivne stranke, ter prepričati gotov del prebivalcev, da res obstoja nevarnost in da je treba pri prihodnjih volitvah podvzeti vse, da se spreči izvolitev resničnih narodnih predstavnikov.

Kdo pa so ti delavski odborniki? Kaj prav zaprav zastopajo v mestni upravi?

Prebivalci mesta Toronto so se prepričali kdo je kontroler Stuart Smith. Njegova popularnost med prebivalci je v dejstvu, da se je na vseh sejah mestne uprave poganjal za stavbinski program in kljub močni opoziciji uspel, da se je naredilo okrog 600 družinskih stanovanj. Toda reakcija — ravno ti elementi, kateri sedaj kričijo proti njegovi izvolitvi, so se upirali na vse krepilje proti stavbinskega programa.

Zatem pride na vrsto Norman Freed in Charles Sims. Slednji vojni veteran iz prve svetovne vojne, aktiven med veterani in naprednem gibanjem v splošnem. Kakor Sims-a, tako tudi Freeda, delavci so nešteto krat videli na piket liniji proti evakuaciji vojnih veterancev iz stanovanja. Videli so jih na piket liniji, ko so delavci stavkali. ko so zahtevali boljše delovne pogoje, ko so zborovali glede unijske sigurnosti itd. Povsod so prebivalci Toronta skozi preteklo leto videli na delu omejenjene, da so delali za narodne in delavske interese. Toda niso pa videli reakcionarnih odbornikov, posebno se je zelo malo slišalo o kontrolerju Balforu, razen pri glasovanju proti naprednega in za prebivalce Toronta dobrega predloga.

Ali naj bodo sedaj volilci krivi zato, ker se reakcionarni odborniki niso poganjali za njihove interese skozi preteklo leto? Kaj še! Saj vendar jim treznost uma ne more kaj takega dopustiti, tembolj obsoditi reakcijo sicer po načinu kakor se spodobi. In tako so volilci Toronta na dan volitev resnično obsodili ne strah pred "rdečim strašilom", ampak strah pred reakcijo, katera je in ostane ovira proti njihovim interesom ter napredka mesta v splošnem.

TIMMINS ŽELI DOBITI TEKMECA

Kampanja za list Edinost, nam je voščila z Novim letom dobro jutro! Če ravno še ne tako živahni kot bi mogli biti, že razgledujemo kje neki bi dobili dobrega tekmeča. Meni osebno, a tako tudi drugim pa še vedno spomin zahaja tja v Sudbury. Ta naselbina je skoraj za primerjati z Timminsom.

Tu v Timminsu šepatajo, da se nikogar ne boje. Mi imamo namreč dobre lovce ali vseeno meni se zdi nekoliko sumljivo, da bi premagali Sudburške lovce, ko nam je dobro znano, da že dolgo obstoja njihov močan klub. Pravijo mi naši lovci: "Razpiši — zapiši da jih kličevo v tekmo, po drugi strani pa že pripravljajo, kakšno veselico da priredijo in to že v januarju."

Toraj kampanja je tu! Mi pa kličevo vsem našim zavednim Slovincem, da bi pomagali za večji uspeh na kakšen način kdor more. Skušajte dobiti novega naročnika, pa tudi zbrati nekoliko za tiskovni sklad. Ponoviti potekle naročnine prav tako, da bomo ob zaključku kampanje res naštevati ne samo rezultate, ampak rekli samim sebi in tudi vsem drugim prijateljem naprednega tiska, naredili smo dobro delo. Obdelali smo v kolikor nam je bilo mogoče še neobdelano polje, pa tudi bilke so nam prispelale dober sad.

Naša kampanja naj bo torej čimbolj živahna. Udeležimo se zabav kolikor mogoče, da se skupno razveselimo. Dajajmo si vzpodbudo drug drugemu. Tako bomo dosegli res dober uspeh. Ako pa kdo želi poslati ponovno ali novo naročnino naravnost na uredništvo, naj to tudi stori sedaj za časa kampanje. Naj nas že sedaj veseli delati za dobro in napredno stvar tako, da bomo

OSNUTEK ZAKONA O AGRARNI REFORMI IN NOTRAJNI KOLONIZACIJI V SLOVENIJI

(Iz 1 strani)
gih pravnih oseb se lahko pusti tisti del zemljišč, ki jim je nujno potreben za industrijske, gradbene, znanstvene, kulturne in druge obkorekturne namene. Tozadevne odločbe bo izdal minister za kmetijstvo.

9. člen.
Presežek zemljiških posestev cerkva, samostanov in verskih ustanov nad največjo površino, ki jo lahko obdržijo po tem zakonu, in zemljiška posestva vseh vrst zapušinskih ustanov, posvetnih in verskih.

1. Cerkvam, samostanom in verskim ustanovam ostane 10 ha njiv, vrtov, sadovnjakov, vinogradov, travnikov, ledin in gozdov. Cerkvam in nadarbinska imovina se šteje kot ena celota.

2. Verskim ustanovam, cerkvam, samostanom in cerkvenim oblastem večjega pomena ali večje zgodovinske vrednosti se pusti do 30 ha obdelovalne zemlje in do 30 ha gozdov.

3. Presežek zemljiških posestev cerkva, samostanov in verskih ustanov ter celokupna zemljiška posestva zapušinskih ustanov z vsemi zgradbami in napravami ter vsem živim in mrtvim kmetijskim in vsem gozdnim inventarjem se razlastijo brez odškodnine.

4. V odvzetem presežku mora biti sorazmeren del njiv.

10. člen.

Zemljiška posestva, ki so v teku vojne iz katerega koli razloga ostala brez lastnika in brez pravnega naslednika.

1. V to vrsto posestev spadajo tista zemljiška posestva, ki so v teku vojne izgubila lastnika, če ta nima nobenega pravnega naslednika. Za pravne naslednike se razen zakonitih dedičev štejejo tudi osebe, ki jih je lastnik testamentarno ali pogodbeno določil za naslednike.

2. Ta zemljiška posestva se razlastijo v celoti in brez odškodnine z vsemi zgradbami in napravami ter vsem živim in mrtvim kmetijskim in vsem gozdnim inventarjem.

11. člen.

Presežek zemljiških posestev nekmetov, ki niso veleposestniki, nad 3 do 5 ha obdelovalne zemlje in vse ostale zemlje z gozdom vred oziroma nad 5 do 10 ha gozda v krajih, kjer ni obdelovalne zemlje.

1. V to vrsto spadajo lastniki zemljiških posestev, ki po svojem glavnem poklicu niso kmetje in zemlje ne obdelujejo sami s svojo družino, ampak z najeto delovno silo, ali pa jo dajejo drugim v zakup ali v obdelovanje.

2. Pri določitvi največje površine, ki se pusti lastnikom po tem členu je upoštevati določbe 7. člena 2. odst. tega zakona.

3. V gozdnih predelih, kjer ni obdelovalne zemlje, obdržijo nekmetje 5 do 10 ha gozda.

4. V odvzetem presežku mora biti sorazmeren del njiv. Zgradbe in naprave in živi in mrtvi kmetijski ter gozdni inventar teh zemljiških posestev se ne razlastijo. Razlastijo se le zgradbe in naprave z vsem živim in mrtvim kmetijskim in vsem gozdnim inventarjem, ki ležijo na odvzeti zemlji.

5. Namesto obdelovalne zemlje smejo nekmetje obdržati za vsak hektar obdelovalne zemlje 2 ha gozda.

6. Za razlašeni presežek nekmetičkih posestev se plača odškodnina v višini enoletnega donosa na hektar. Način ugotavljanja donosa predpiše minister za kmetijstvo.

12. člen.

Presežek kmetičkih posestev nad 20 do 35 ha obdelovalne zemlje in nad 15 do 25 ha gozda.

1. Za kmetička posestva se šteje tista zemljiška posestva, katerih lastniki obdelujejo zemljo sami s svojo družino, četudi uporabljajo deloma najeto delovno silo ali dajejo zemljo deloma drugim v obdelovanje.

2. Za kmetička posestva se štejejo tudi zemljiška posestva delavcev in kmetičkih izseljencev, ki zemlje ne obdelujejo sami.

3. Za kmetička posestva se štejejo nadalje tudi tista zemljiška posestva kmetičkih in rokodelskih družin, katerih lastniki so zaradi vojne ali kakih drugih okoliščin ostali brez zadostne delovne sile in so prisiljeni obdelovati zemljo z najeto delovno silo ali pa jo dati drugim v obdelovanje.

4. Razlasti se presežek kmetičkih posestev nad 20 do 35 ha obdelo-

valne zemlje in nad 15 do 25 gozda.

5. Če obdelovalna zemlja ne dosega največje površine, predvidene v prejšnjem odstavku, sme lastnik obdržati toliko gozda, da skupna površina obdelovalne zemlje in gozda ne presega 45 do 80 ha.

6. Namesto obdelovalne zemlje sme lastnik obdržati gozd v razmerju enega hektarja obdelovalne zemlje napram dvema hektarjema gozda, vendar skupna površina teh kultur ne sme presegati 45 do 80 ha.

7. Pri določitvi največje površine, ki se pusti kmetičkim posestvom, je razen določb 7. člena 2. odst. tega zakona upoštevati tudi število družinskih članov.

8. Pri kmetičkih posestvih z izredno slabo donosnostjo se največja površina obdelovalne zemlje in gozda primerno zviša.

9. V odvzetem presežku zemlje kmetičkih posestev mora biti sorazmeren del njiv. Zgradbe in naprave ter živi in mrtvi inventar kmetičkih posestev se ne razlastijo.

10. Za razlašeni presežek kmetičkih posestev se plača odškodnina v višini enoletnega donosa na hektar. Donos se ugotavlja na način, predviden v 11. členu 6. odst.

13. člen.

V izjemnih, iz gospodarskih ozirov nujnih primerih lahko ministrice, ki se po določilih tega zakona pustijo dosedanjim oziroma dodelijo novim lastnikom, zaokroži na pol hektarja navzgor ali navzdol.

Zemljiški sklad.

14. člen.

1. Zemlja, zemljiška posestva, zgradbe in naprave ter živi in mrtvi kmetijski inventar, ki se razlastijo na podlagi 6. člena tega zakona, preidejo v zemljiški sklad agrarne reforme in kolonizacije.

2. Razen zemlje, zemljiških posestev, zgradb in naprav ter živga in mrtvega inventarja, ki se razlastijo na podlagi 6. člena tega zakona, spadajo v zemljiški sklad tudi:

a) zemljiška posestva državljanskih nemške države in pripadnikov nemške narodnosti, ki so bila zaplenjena po odloku AVNOJ-a od 21. novembra 1944;

b) zemljiška posestva narodnih sovražnikov in drugih oseb, zaplenjena na podlagi pravomočnih sodnih razsodbi;

c) zemlja, ki jo država izloči iz svoje lastnine za dodelitev siromašnim kmetom;

č) zemljiška posestva borcev in žrtev fašističnega terorja, ki po 18. členu zveznega zakona o agrarni reformi in kolonizaciji prejmejo zemljo v Vojskovodini.

15. člen.

1. Ureditev zemljiškega sklada agrarne reforme in kolonizacije se vrši po predpisih uredbe o ureditvi skladov po zakonu o agrarni reformi in kolonizaciji.

2. S skladom razpolaga minister za kmetijstvo Narodne vlade Slovenije.

16. člen.

1. V zemljiški sklad ne spadajo:

a) zemljišča in zemljiška posestva, razlašena na podlagi 6. člena, in zaplenjena zemljiška posestva po 14. členu odst. 2 a) in b) tega zakona, ki so nujno potrebna zveznim, federalnim in krajevnim državnim kmetijskim posestvom, socialnim, znanstvenim, prosvetnim, kulturnim, sindikalnim, gospodarskim in drugim obkorekturnim ustanovam, ter zemljišča za vojaške potrebe;

b) razlašeni gozdovi, ki preidejo v državno last in upravo.

2. Zemljišča in zemljiška posestva, namenjena potrebam, navedenim v odst. 1a) tega člena, dodeljuje minister za kmetijstvo Narodne vlade Slovenije v sporazumu z ministrom za kmetijstvo Demokratične federativne Jugoslavije.

3. Dodeljena zemljišča ostanejo državna last in se dajejo v odst. 1a) tega člena navedenim ustanovam le v izkoriščanje.

4. Podrobne pogoje o dodeljevanju in izkoriščanju teh zemljišč predpiše s posebnim pravilnikom minister za kmetijstvo.

Dodelitev zemlje

17. člen.

1. Iz zemljiškega sklada se zemlja in zemljiška posestva dodeljujejo poljedelcem brez zemlje in takim, ki imajo malo zemlje, predvsem v kraju, v katerem živijo, za naselitev kolonistov pa v

krajih, ki jih za to določi minister za kmetijstvo. Za poljedelca se smatrajo tudi agrarne skupnosti in zadruge za skupno obdelavo in izkoriščanje zemlje.

2. Dodeljevanje manjših osamljenih gozdnih površin bo urejeno s posebnim zveznim ali federalnim zakonom.

3. Prvenstveno pravico do zemlje pa imajo:

a) borci in invalidi partizanskih odredov narodno-osvobodilne vojske in partizanskih odredov Jugoslavije ter jugoslovaške armade;

b) rodbine in sirote umrlih borcev iz prednjega odstavka;

c) žrtve fašističnega terorja in njih rodbine, to so osebe ki so bile od okupatorja ali njegovih pomagačev aretirane, mučene, obsojene, internirane ali držane v ujetništvu in rodbine takih umrlih oseb;

č) invalidi iz prejšnjih vojn, 1912 do 1918 in aprila 1941.

4. Za borce narodno osvobodilne vojske se smatrajo tudi osebe, ki so v zvezi s partizanskimi odredi, NOV in POJ ter jugoslovaško armado aktivno sodelovale proti sovražniku v njegovem zaledju ali na okupiranem ozemlju, ter osebe, ki so na osvobojenem področju aktivno sodelovale s partizanskimi oddelki, NOV in POJ ter jugoslovaško armado v borbi proti okupatorju in njegovim pomagačem.

5. Pod rodbino umrlega borca ali žrtve fašističnega terorja se smatrajo njegov zakoniti drug in otroci, roditelji, bratje in sestre ter ostali člani hišne skupnosti, ki jih je umrl borec vzdrževal, v kolikor niso bili aktivno v službi okupatorja.

6. Pravico na dodelitev zemlje imajo tudi oni borci, navedeni v odst. 3a) tega člena, ki se prej bavili s kmetijstvom, če se zavežejo da se bodo na dodeljeni zemlji naselili in jo obdelovali s svojo rodbino.

7. Moški in ženski borci ter udeleženci narodnoosvobodilne borbe imajo pri dodeljevanju zemlje enake pravice.

8. Pravice na dodelitev zemlje nimajo osebe, ki jim je odvzeta volivna pravica.

18. člen.

1. Iz zemljiškega sklada se zemlja dodeljuje upravičencem:

a) po posameznih parcelah za povečanje že obstoječih kmetičkih posestev;

b) obliki zaključenih kmetijskih posestev zaradi naselitve kolonistov.

2. Pri dodeljevanju posameznih parcel ne sme površina dodeljene zemlje presegati 5 ha obdelovalne zemlje. Zemljiška posestva, ki se dodeljujejo kolonistom, smejo obsegati največ 10 ha obdelovalne zemlje. Pri določitvi največje površine, ki se dodeli posameznim upravičencem je upoštevati smernice 7. člena 2. odst. tega zakona.

19. člen.

Presežek zemlje nad 3 do 5 ha oziroma nad 5 do 10 ha gozda tistih nekmetičkih lastnikov, ki so člani družin, katere se bavijo izključno s kmetijstvom, se vrne oziroma dodeli članom teh družin po predpisih o dedovanju in sicer do največje površine, do katere imajo po tem zakonu pravico.

20. člen.

Presežek zemlje kmetičkih posestev, katerih lastnik je umrl, a predpis posestva še ni izvršen na dediča, se dodeli dedičem, ki so po poklicu kmetje, in sicer vsakemu največ do določenega maksimuma.

21. člen.

Če imajo lastniki kmetičkih posestev otroke iz prvega akona, ki ne živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, se višek zemlje lahko dodeli tem otrokom največ do določenega maksimuma.

22. člen.

1. Delavcem in nameščencem tovarn, podjetij, raznih ustanov in uradov lahko dodeli minister za kmetijstvo iz zemljiškega sklada primerna zemljišča za vrtove.

2. Ta zemljišča se dodelijo samo v začasno izkoriščanje v izmeri do največ dveh arov za vsako družino. Pogoje o dodeljevanju in izkoriščanju teh zemljišč predpiše minister za kmetijstvo s posebnim pravilnikom.

23. člen.

Za invalide osvobodilne vojne, ki so brez družine za obdelovanje zemlje, se bodo na primernih zemljiščih ustanovile posebne kolonije z domovi, šolami in obrtnimi delavnicami.

24. člen.

Za nepreskrbljene sirote borcev osvobodilne vojne ter žrtve vojne

in fašističnega terorja se bodo ustanovile posebne otroške kolonije s potrebnim kmetijskim zemljiščem, z domovi, šolami in delavnicami.

25. člen.

Zemljiška posestva kolonistov, ki se na podlagi zveznega zakona o agrarni reformi in kolonizaciji naselijo v Vojskovodini, se bodo dodelila članom njih družin, ki jih določijo kolonisti, v kolikor nimajo lastne zemlje ali je imajo premalo. Če kolonist v pogledu dodelitve svojega zemljiškega posestva ne stavi nobenih predlogov, se izvrši dodelitev po določilih 17. člena tega zakona.

26.

1. Osebe, katerim je zemlja dodeljena po tem zakonu, smejo v cilju skupnega obdelovanja zemlje ustanoviti zadruge za dobo najmanj 10 let.

2. Osebam, ki imajo po tem zakonu pravico na dodelitev zemlje in vložijo prošnjo za skupno dodelitev zemlje, se bo zemlja dodelila kot skupna zadruga imovina v površini, ki odgovarja številu prosilcev in njih družinskih članov. Enotna pravila za taka zadruga posestva bo predpisalo zvezno ministarstvo za kmetijstvo.

27. člen.

1. Za zemljo, ki se bo dodelila po tem zakonu, plačajo upravičenci ceno, ki se bo izračunala na ta način, da se skupni znesek, ki ga bo država plačala kot odškodnino za odvzeta zemljišča, sorazmerno razdeli na celokupno površino zemljiškega sklada.

2. Pogoji za dolgoročno odplačevanje prejete zemlje bodo določeni s posebno uredbo. Ti pogoji morajo biti posebno ugodni za one ki so brez zemlje ali imajo le malo zemlje.

28. člen.

1. Dodeljena zemlja se za dobo 20 let od dne uveljavljanja tega zakona ne sme razdeliti, prodati, darovati, dati v zakup ali zastaviti ne v celoti, ne deloma. Ta prepoved se vpiše v zemljiško knjigo istočasno z vknjižbo lastniške pravice.

2. V primerih požarov, toče, poplave in drugih velikih elementarnih nezdog sme minister za kmetijstvo izjemoma dovoliti obremenitev zemljišč s hipoteko.

29. člen.

1. Osebe, ki se v teku šestih mesecev od dneva dostavitve odločbe o dodelitvi zemlje ne naselijo oziroma ne pričnejo z obdelovanjem zemlje, izgubijo pravico do dodeljene zemlje.

2. Minister za kmetijstvo sme v izjemnih primerih iz posebno upravičenih razlogov ta rok podaljšati.

Izvajanja agrarne reforme in kolonizacije.

1. Agrarno reformo in notranjo kolonizacijo izvajajo v Sloveniji po navodilih ministra za kmetijstvo okrajni NOO s sodelovanjem krajevnih NOO.

2. Odločbe o razlastitvi in dodelitvi zemlje izdajajo okrajni NOO po zaslišanju posestnikov, katerih zemlja se razlašča in agrarnih interesentov, ki zahtevajo dodelitev zemlje.

3. Proti odločbam okrajnih NOO je dopustna pritožba na ministarstvo kmetijstvo v roku od 15 dni od dne dostavitve odločbe. Proti odločbi ministarstva za kmetijstvo pritožbe.

31. člen.

1. Zaradi enotnega izvajanja agrarne reforme se ustanovi pri ministarstvu za kmetijstvo federalna komisija, pri okrajnih narodno osvobodilnih odborih pa okrajne komisije za agrarno reformo.

2. Organizacijo in delokrog teh komisij predpiše minister za kmetijstvo s posebnim pravilnikom.

32. člen.

Vse vloge, prošnje, odločbe in potrdila v zvezi s tem zakonom proste vseh taks, v kolikor se nanašajo na dodelitev zemlje.

Prijava zemljiških posestev

33. člen.

1. Lastniki zemljiških posestev, ki spadajo pod agrarno reformo so dolžni v roku 15 dni po objavi tega zakona, v kolikor tega še niso storili, podati krajevnim (mestnim) narodno osvobodilnim odborom svojega stalnega bivališča oziroma sedeža uprave posestva, pisмено prijavo svojega celokupnega zemljiškega posestva na področju Demokratične federativne Jugoslavije.

2. Lastniki, ki imajo stalno bivališče oziroma sedež uprave posestva izven področja federalne

Slovenije, morajo podati prijave Ministrstvu za kmetijstvo v Ljubljani.

3. Prijave so dolžni podati:
a) Veleposestniki iz 7. člena ki imajo več kot 25 ha obdelovalne zemlje ali več kot 45 ha skupne površine.

b) Banke, podjetja, delniške družbe in druge, zasebnopravne ter druge pravne osebe iz 8. člena, brez ozira na površino njih zemljiških posestev.

c) Cerkve, samostani in verske ustanove iz 9. člena, ki imajo več kot 10 ha njiv, vrtov, sadovnjakov, vinogradov, travnikov, ledin in gozdov ter zapušinske ustanove, posvetne in verske, brez ozira na površino njih zemljiških posestev.

č) Upravitelji zemljiških posestev iz 10. člena brez ozira na površino zemljiških posestev.

d) Lastniki nekmetičkih posestev iz 11. člena, ki imajo več kot 3 ha skupne površine.

e) Lastniki kmetičkih posestev iz 12. člena, ki imajo več kot 20 ha obdelovalne zemlje ali več kot 35 ha obdelovalne zemlje in gozdov skupaj.

4. Podatke o načinu prijave dobijo prizadeti pri krajevnih (mestnih) narodno osvobodilnih odborih.

Kazenske določbe.

KAMPANJA ZA NOVO ČLANSTVO PODALJŠANA

Poročilo iz gl. tajništva

Timmins dobil 29 novih članov! Windsor 12 novih, Port Arthur 9, Toronto 5 in v Nanaimo se naša ustanovila novi Odssek Z.K.S. z 19 člani in članicami. Večji ali manjši uspeh zaznamujejo tudi druge naselbine po Kanadi.

Po zaključkih naše konvencije smo si vzeli kvoto za 300 novih članov. Z ozirom na naše napore mobilizirati vse Slovence v našo Z.K.S. je bila ta kvota nekoliko prevelika. Še posebno ker so naši odsčki vedno bili dobri pri organiziranju in so eni od teh že pred konvencijo opravili to delo temeljito in zbrali v organizacijo vse kolikor se je moglo.

Ce človek natančno pregleda položaj, pride do zaključka, da to ni tako enostavno, kajti nam sovražna propaganda ki izvira iz dobro poznanih krogov, v svoji jezi ne pozna meje in je čedalje nesramnejša. Ta propaganda izvira iz propalih predstavnikov predvojnega Jugoslavije, kateri sedaj bruha strup med neuko ljudstvo. Proti tej propagandi je že spregovoril naš poznani pisatelj Louis Adamič prav trpke besede in celo "Toronto Daily Star" v svojem uvodnem članku. Torej ta propaganda je eden vzrok da naše naloge niso bile izpolnjene kot bi morale biti izpolnjene. Da si pa ne bo naša reakcija preveč mela roki v zadovoljstvo, so vkljub temu naši uspehi toliko poljudni, da vsak vzrok zato odpade kakor tudi njihovo upanje, da se še kdaj povrnejo na prejšnje položaje posebno še z tako agabno taktiko. Mi gremo naprej četudi naporno in končno bodo videli tudi oni katerih se njihova ostanja propaganda prime, da smo mi govorili resnico, katero potrjujejo vsa pisma od naših ljudi iz starega kraja in da smo vedno stali na strani naroda tukaj in v starem kraju in bomo nadeljevali to naše delo z neomajano odločnostjo za boljšo bodočnost in podpirali novo Jugoslavijo.

Port Arthur je nam poslal poročilo v katerem navajajo, da jim je za sedaj delovanje vsled prometnih razmer oteženo. Njihov dopis je bil priobčen v Edinosti, zato ponovno navajanje ni potrebno. Izvršni odbor je na svoji seji dne 3. januarja t.l. prišel do zaključka, da je njihov predlog za podaljšanje kampanje novega članstva umesten in sklenil, da se kampanja podaljša do 27. marca t.l. in zaključiti z tem dnem, ko bodo narodi Jugoslavije praznovali zrušenje gnile kvzingske Cvetkovičeve vlade, katera je sklenila pakt s nazi-fašizmom in Hitlerjem. Vsled tega je zaključek naše kampanje za novo članstvo zelo na mestu na ta dan.

Končno se o kampanji Edinosti. Znano je da Edinost je pričela izhajati takoj po ustanovitvi Z.K.S. in da je bila naša Zveza hrbenica za pomoč naprednemu tisku in tako Edinosti od samega pričetka. Zato naj tudi v tej kampanji naši odsčki zastavijo svoje sile, da bo ta kampanja uspešna, kot ni še nikoli prej. Kako potreben je naš tisk v sedanjih časih je razvidno iz nasprotne propagande ki brezupno širi fašistični smrad po svojih umazanih cunjah in pamfletih, da zakrije svojo sramoto in nasprotno da blati pridobitve katere so si narodi priborili z težkimi žrtvami. Pisma katere ste čitali od svojih dragih iz stare domovine, bi tukaj nikoli ne zagledali luč sveta, če bi ne imeli našega tiska, tako tudi ne dela naših velikodušnih in neustrašenih voditeljev, bi bili kot glas vpijočega v puščavi brez našega tiska. Kdor je zasledoval dogodke zadnjih let, se bo s tem strinjal in šel na delo v kampanji Edinosti temu primerom, ker delo bo pokazalo, kako smo razumeli dobo v kateri živimo in koliko smo storili za napredek, ter podprli borbo narodov za srečnejšo bodočnost.

J. Smrke gl. Tajnik

Žrtve našega naroda, nas morajo opominjati k še vztrajnejšemu delu

Tukaj pošiljam dva pisma, katera je dobil moj svak Frank Šile od svoje svakinje in matere iz Jurjevce pri Ribnici. Obenem pošiljam tudi sliko tistega fanta, ki so ga na tako grozovit način mučili fašisti in domači izdajalci. Veliko se more prenesti in pozabiti ali tega ne bomo pozabili ne

Ludvik Šile-partizan

mi tukaj v tujini, še manj pa oni v starem kraju, ker so morali na lastne oči gledati kako so jim trgali otroke iz naročja, otrokom pa na zverinski način pobijali očete, — roditelje, ki so nenadomestljivi. Pred nami te žrtve ne bodo obletele, ampak bojo hodile z nami kot plamenice skozi noč nevednosti, ter nas opominjale k še vztrajnejšemu delu, da se uniči še poslednje seme ki ga je pustil fašizem v kali, še poslednji ostanki kjer koli se pojavijo na svetu. Borba proti fašizmu naj nam bo sveti boj da se ta svojat ne zbere, še enkrat in ne vpripori morije kakršna je divjala po naši domovini. Jaz mislim in vem, da je pismo katerega dobimo zadostni dokaz da ne popuščamo, ampak moramo iti naprej po začetni poti, da preprečimo take mesarske poboje kakršne omenjajo ta dva pisma, katera pošiljam v priobčitev. Pisma se glase:

J. Lesar

Dragi Franc, Minie, Gari in Frank Najprvo se zahvaljujem za Vaše pismo, katerega smo z veseljem in jokom prebrali. Zvedeli ste kako smo nesrečni, da sem izgubila svoje najdražje, mojega moža in očeta mojih malih otrok.

Pisala sem vam že dva pisma po Ruščem križu, pa ne vem ali ste dobili ali ne. Pri nas je uničeno vse, drugega ni kar smo bile

oblečene, potem veste kaj je ostalo. Mi smo bili vse zazidali v klet, Reskino in moje, nekaj malega je ostalo zunaj kar smo rabile za preobleči. Prišli so italijani in vse razbili in vzeli, kar niso mogli odnesti so pa zažgali, to je bilo 18. julija 1942. Potem se je poročil sin Marijan — Ludvik, to je bilo 29. julija 1942 v Ribnici pri Čošarkovih. To je bilo hudo ali najhujše je prišlo, ko so mi po 10 dnevnem porodu, povedali da so mi ubili moža in da so mu iztrgali otroka iz objema Elico, ki ji je dal očetovski poljub in se zavedno ločil od svoje hčerke Elice, Marjana, od svoje žene in svoje mame. Ko bi bil Ti brat na Ludvikovem mestu, koliko je prestal moj preljubi mož, ko je gledal ko so ga prebadali in streljali in mrtvemu razbili glavo s puškinim kopitom, da so mu možgani izstopili iz glave in smo jih potem pobirali raztresene po tleh. Trpel je po nedolžnem vsled domačih izdajalcev. Čez par dni so si pa mama zlomili roko, ni dosti manjkalo da jih ni konj ubil. Potem smo šli v Gorico vas in smo bile tam 10 mesecev, kjer so nas zakladali z vsem. V Gorici vasi imajo tudi žrtve, je študent Jože, imel je že 8 gimnazij in nas je vedno tolažil, ne obupa, saj vam bom jaz pomagal in bom jaz otrokom očete, je večkrat dejal. Sedaj je pa ubit pri partizanih.

Prišle smo v Jurjevico, kjer nas nihče ni maral kar smo bile partizanske. Vzele so nas Štefencjake, stanujemo tam, kjer imajo kašo in delavnico, sedaj je pa kuhinja za vse. Edvard je tudi ubit, Martinovi vsi so pobiti. V resnici nam je bilo zelo hudo, a sedaj je malo bolje, ker je prišlo tisto za kar smo se borili.

Ker še nisem omenila od kod sem, naj vam povem, da sem iz Sodražice, Samsotova blizu Pšeničeve hiše in sedaj nimam nobenega drugega od mojih kot 2 teti in 1. strica v Ameriki, starši so mi pomrli.

Sedaj pa vas najlepše pozdravim in v duhu poljubljam, jaz Vaša Eli, Elica,

Marijan in Ludvik

Pismo od mame se glasi: Ljubi moj sin kakor tudi vsa družina!

Sprejela sem Tvoje pismo z navešjim veseljem, kar ga morem imeti še na svetu. Tako sem bila vesela pisma ki sem ga dobila od Tebe in zadnjič od Jožeta, da sem tako jokala da me niso mogli potolažiti, ker si nisem mogla toliko predstavljati, da bom še kdaj toliko srečna, da bom dobila pismo od vas in da ste vsi živi in zdravi. Jožek mora biti že velik fant. Pošljite nam kako sliko, bi vas zelo rada videla vsaj na sliki.

Veš ljubi moj sin, meni je hudo za Ludvikom, kako je bil on priden, dober, kako nas je rad imel vse skupaj, pa je bil toliko nesrečen, da je moral toliko trpeti. Vzel so ga iz postelje in ga odpeljali na vrt. Jaz sem šla čez eno uro k njemu, sem mu nesla čaj in pa punčko, njegovo hčerko sem vzela s seboj. On je vzel hčerko v naročje in jo poljubljaj. Potem je spil tisti čaj katerega sem mu jaz prinesla, nato sem mu rekla: "Veš Ludvik vse bo pobrali kar nam je še ostalo". On mi je na te besede odvrnil: "Mene bojo pa ubili!" Skrbite za moje otročičke, pozdravite mi naše v Kanadi in one v Ameriki, dal mi je še zadnji mrtvaški poljub in Elico z naročja. Poljubljaj je obe, mene in hčerko. Jaz sem mu rekla, da bom šla takoj v Ribnico, koga prositi, da bi ga ne ubili. Prosim koga? ... Bil je bled in kurja polt ga je pokrila. ... Ko sem šla od njega so ga doli podrli. Štirje so stali nad njim s puškami ter ga slikali, ter rekli da je glavni "kapo" partizanov. Z bajonetom so mu trikrat roko prebodli, ko je bil še živ. Ko sem prišla do hiše je počil rafal in je bil mrtev. Potem ga je še eden udaril s puškinim kopitom po glavi, da so iztopili možgani iz glave, katere smo potem pobrali. Koliko je pa prestal že prej. ... Jaz ti ne morem več pisati. ... Ker sem še vedno vsa zmešana, vesela bom le tedaj ko dobim vaše pismo. Jožetu pa tudi povej, da je bilo materi tudi hudo. ... Daj mi kaj večkrat pisati, me boste vsaj vi malo tolažili.

Sprejmite srčne pozdrave in poljube vsi skupaj, vidva in Lesarjeva družina

Tvoja

Mati

Razdejanje in škoda katera je narejena Jugoslaviji

OD STRANI NEMSKO-FAŠISTIČNIH OSVAJALCEV IN NJIHOVIH POMAGAČEV

Državna komisija za vojno škodo, je natančno raziskala obsežnost vojnega razdejanja in pustošnja nemško-fašističnih zavojevalcev v Jugoslaviji.

Napram poedinim prijavam kmečkega in mestnega prebivalstva, predstavnikov podvezetja za pridelke, mestnih, okrajnih in deželih oblasti z sodelovanjem mnogostevilnih strovnjakov in naučnih delavcev je ocenila materialno škodo katero so narodi Jugoslavije pretrpeli tekom vojske in okupacije na 402.2 milijarde dinarjev, ali 9.1 milijard ameriških dolarjev v predvojni vrednosti iz leta 1938 in napram kurzu po 1 dolar za 44 dinarjev. Od tega odpade na Nemčijo 7,120.099.045 dolarjev, na Italijo, 1,449.363.681 dolarjev, na Madžarsko 451.919. 055 dolarjev, Bolgarsko, 123, 407. dolarjev.

Jugoslavija je imela pred vojno 16 milijonov prebivalcev. Od tega ji je bilo aktivno zaposlenih v poljedelstvu 8,250.000. Skupni narodni dohodek je znašal okoli 100 do 110 milijard dinarjev. Imovina vseh poljedelcev je znašala brez industrije 26.6 milijard dinarjev. Skupna obdelana zemlja je obsegala 14.6 milijonov hektarov površine. Površina gozdov je znašala 7.2, milijonov hektarjev. V Jugoslaviji je bilo 1.3. milijona konj, 4.3 milijona govde, 10.7 milijona ovac in koz, 3.6 milijona svinj 23.2 perutnine, 792.807 panjev čebel, 185.288 oslov, magz in bivolov. Dalje je Jugoslavija razpolagala z 7.700 industrijskim in rudarskimi podjetji, 22.000 obrtnimi delavnicami, 170.000 trgovskih podjetij in 12.000 zadrugami. Skupna dolžina železniških prog je znašala 14.200 km. Pomorsko brodarstvo je razpolagalo z 77 parniki za prekomorsko plovo, 14 parniki velike obrežne plove, 90 parniki male obrežne plove. Cestno omrežje v Jugoslaviji je znašalo 43.619 kilometrov dolžine državnih in deželnih cest, 5.453 mostov in skupni dolžini 127.8 kilometra.

Nemško-fašistični okupatorji so uničili 1,685.00 življenj jugoslovanskih državljanov z povprečno starostjo 22 let. Popolnoma ali delno onesposobili za delo 425.000 ljudi. Odnanih v sovražna taborišča za vojne jetnike je bilo 175.000, interniranih je bilo 326.000, na prisilno delo 270.000, prisilno preseljenih 230.000, in prisilno mobiliziranih je bilo 320.000. Skupaj 3.7 milijona prebivalcev ali 23% od skupnega števila prebivalcev.

Oni so uničili ali težko poškodovali: 6.690 poslopj javnih ustanov, 59.810 stavbinskih poslopj v mestih in 372.660 kmečkih poslopj. Vseh zgradb skupaj je uničenih ali poškodovanih 504.160 ali 20% od skupnega števila zgradb v Jugoslaviji, kar pomeni da je 3,3 milijona ostalo brez strehe.

Sovražnik je uničil ali poškodoval: 237 rudnikov, 251 električnih central, 3.438 raznih industrijskih podjetij. Uničil ali oropal 140.000 trgovskih, hotelirskih in zadrughnih skladišč, ter 29.000 obrtnih delavnic. On je uničil 6.871 km. železniške proge in velike obrežne plovice, motorna vozila in letalski material zrakoplovstva. Sovražnik je uničil 289.000 kmečkih gospodarstev, 17.9 milijona sadovinjakov, 84.496 hektarov vinogradov, 1.9 milijona žita, zelenjave in drugih pridelkov. več kot 3 milijone govede in konj, okoli 9 milijonov glav drobnice in 12.6 milijona komadov perutnine.

UNICEVANJE RUDNIKOV, INDUSTRIJE IN STAVBINSKIH OBJEKTOV

Tekom osvobodilne vojne so posebno trpeli naši rudniki. Poškodovanih ali uničenih je 233 prometnih, bakrenih, svina in cinkovnih in antimonijevskih rudnikov z skupno proizvodnjo 2,097.300 ton.

Popravek

V enem prejšnjih dopisov je po neljubi pomoti izpuščeno ime Jurija in Pavla Klepec, katera sta darovala 2 otročji obleki za staro domovino. Med tem izpuščeno je bilo tudi ime Ferdinanda Sršen, ki je daroval \$10.00 na dan zmage.

Prosimo da se zgornji popravek upošteva.

Industrija je bila izpostavljena razdejanju in ropanju fašističnega besa. V kovinski industriji je razdejano 18 a poškodovano 53 podjetij. V kemični je uničeno 21 tovarov a 57 poškodovanih. Uničenih je 75 a poškodovanih 79 električnih central, dalje je uničenih 81, a poškodovanih 110 mlinov, poškodovane so dve tvornice sladkorja, 4 podjetja gumijastih izdelkov, 4 pivovarne 26 tovarov ter podjetij za proizvodnjo karbola, 9 keramičnih tovarov in 25 raznih drugih tovarov. V gozdni industriji je uničenih 1.150 žag in poškodovanih 1.316, zatem 23 tovarov celuloida, terpenina, in ostalih tovarov katere so vezane z lesno industrijo. Poleg tega je sovražnik uničil, stroje, orodje, surovine in izdelano blago v 29.000 obrtnih delavnicah.

Posebno težko je bil prizadet železniški promet. Uničeno ali odpeljanih je 30.301 tovarnih vozov poškodovanih je 15.905; osebnih vozov je uničenih ali odpeljanih 2.922 poškodovanih 1.368. Lokomotiv vseh vrst je uničenih ali odpeljanih 1.188, poškodovanih 587. V svojem besu je sovražni fašistični okupator uničil tudi železniške tračnice. Skupno je uničenih ali poškodovanih 6.100 kilometrov železniških tračnic: 141.000 ton materiala za vezanje tračnic, 7.800 kretnic, in 16.500.000 železniških pragov. Uničena je 16 kilometrov predorov, 35.91 kilometrov mostov (železnih). Jugoslavija je izgubila 35 potniških ladij rečnega prometa, 115 tovarnih ladij in 105 splavov. V pomorskem prometu je izgubila Jugoslavija 56 ladij od 95; od 92 male plovice uničenih je 60 a poškodovanih je 17 ladij. Uničenih je 166 motornih ladij in 1.154 drugih manjših ladij. Poškodovanih je 103 pristanišč. Potniški promet je istotako prizadet. Odpeljanih je ali uničenih 30.225 avtomobilov, 900 avtobusov, 5, 920 motornih koles, 1250 prevoščekovih voz, 225.000 koles, 18.540 kočij. Uničeno je 130 tramvajskih voz od skupno 287, poleg razdejanja in poškodb na tramvajskih progah. Razdejanje je 13 jeklenih mostov zatem 1.687 manjših jeklenih in kamenitih mostov.

Sistem ropanja je bil namerjen tudi na trgovine. Uničenih in popolnoma oropanih je bilo 5.922 trgovskih delavnic na debelo, 88.712 trgovin na drobno razprodajo in zadrž. V teku vojne so okupacijske oblasti na račun revizicije, kontribucij, raznih stroškov in financiranja dela okupacijskih oblasti vzele skupno vsoto 91.8 milijard okupacijskih dinarjev. Poleg tega izgube ne druge razne navedne zahtevane finančnega dohodka znašajo 809.000.000, sedanjih 500 milijonov dinarjev.

Nemško-fašistični okupatorji so popolnoma uničili 280.000 kmečkih stanovanj. Požganih, porušeni in poškodovanih 432.660 kmečkih različnih zgradb. Od tega števila je bilo okoli 50.000 zgradb, mnogokrat popravljanih in ponovno porušeni. Z zgradbami vred je bilo uničeno ali pokradeno tudi vse premoženje stanovalcev. Sovražnik je uničil 17.984 sadovinjakov in 84.496 hektarov vinogradov. On je zaplenil 798.132 konj, 2.397.343 govde, 6.824.000 ovac in koz, 2.123.282, svinj, 329.480 panjev čebel, 12.604.817 perutnine.

Od proizvoda živinoreje: Sovražnik je pokral 1.776 vagonov volne, 252.212 vagonov mleka, 1.9 milijarde jajc, 383 vagonov medu, 119 vagonov voska, 575.000 klg. kakunov sviloprejkinih bub, Rušilski nagon okupatorja ni prizanesel niti poljskemu orodju. Uničenih ali poškodovanih je: 1.530 traktorjev (vlačilcev), 2.480 parnih lokomobilov, 5300 motorjev, 5.903 čistilnikov, 12.830 mlatilnic, 1.500 traktorskih plugov, 496.890 navadnih plugov in okopalnikov, 485.000 kmečkih konj, i.t.d.

Veliko škodo je pretrpela tudi živinovozdravniška organizacijska služba.

Nemško-fašistični okupatorji so prizadejali ogromno škodo tudi prosvetnim ustanovam, zgodovinskim in kulturnim spomenikom. Uničevali so načrtno in odnesli vse kar je predstavljalo posledice visoke vekovne napore kulture naših narodov. V Jugoslaviji je obstajalo okoli 10.900 osnovnih in srednjih šol, katere je obiskovalo

8 milijonov učencev. Okupator je porušil ali poškodoval, skoro vse šole, oropal ali uničil inventar, biblioteke, kabinete, laboratorije in zbirke. Tako so popolnoma uničene biblioteke v 6.478 šolah, a delno v 1.670 šolah. Inventar in naučni material je uničen v 5.367 šolah, a delno v 2.495 šolah.

Kulturno-naučne ustanove so pretrpele istotako ogromno škodo. V Srbski akademiji nauka je uničeno in odneseno 455 povelj. V Vojno-geografskem inštitutu vsa stročna in naučna dela objavljena zadnjih 40 let, so popolnoma oropana in uničena. Iz državne arhive v Beogradu so odneseni originalni akti zgodovinske vrednosti, med njimi originalna ustava iz leta 1825. leta. V Narodni Biblioteki v Beogradu je uničenih 1.390 originalnih rokopisov Oktčih iz Obodske tiskarne, Molitvenik — velika dragocenost, edina izdaja srbskega knjigarja iz 1597. leta, 500.000 zvezkov knjig itd. Bolje se ni godilo tudi drugim bibliotekam v Beogradu. Biblioteka Ministerstva Narodne Odrbane, katera je osnovana leta 1862 je popolnoma uničena. Isto tako tudi Biblioteka Učiteljskega združenja, Biblioteka Narodne skupščine v Beogradu, Narodna biblioteka v Ljubljani, Kragujevcu, Nišu, in v drugih mestih.

Tudi naši muzeji kateri so čuvarji kulturnih pridobitev naših narodov iz najstarejših časov do danes niso bili prizanešeni, od okupatorja. Tako so trpele Zbirke v umetniškem muzeju v Beogradu: Predzgodovinska, antiška, srednjeveška, numizmatična, kakor tudi umetniška galerija. Ista usoda je zadelala tudi, Vojni, Železniški, Tehniški, Prirodniški, Gozdarski muzej v Beogradu, kakor tudi muzej v Cetinju, Kragujevcu, Skoplju, Šibeniku, Splitu, Ljubljani itd.

Zgodovinski spomeniki širom naše zemlje so istotako rušeni od strani okupatorja, pograni v zrak in premenjeni v razvaline. Beograjska trdnjava je pretrpela veliko škodo. Stare zgradbe v Beogradu, turški rovi iz XVIII veka, grad kneginje Ljubice, Dositejeva šola niso izšli bolje. Smederevski grad edini te vrste v jugovzhodni Evropi je težko poškodovan. Javne zgradbe v Srbiji in Črni gori so vsled bombardiranja in nemške tiranije uničeni in razdejani.

Tekom narodno-osvobodilne vojne so nemško-fašistični okupatorji uničili 450 in poškodovali 800 pravoslavni cerkva; popolnoma uničenih, sežganih ali ugrabljenih je 1000 starejših ali novejših svetih podob, 3000 raznih starejših križev umetniške vrednosti, cerkvene oprave, posodja in slično. Uničenih je tudi, ali pokvarjenih 106 sinagog, okoli 750 džamij, in 120 katoliških cerkev. Od bombardiranja je jako poškodovan srednjeveški samostan Zica, kateri predstavlja veliko arhitektno in zgodovinsko vrednost. V Sarajevu je porušen in oropan spominski judovski hram v maverskem slogu. Poleg tega so nemško-fašistični okupatorji skrunili na razne načine cerkve in samostane, pretvarjali so jih v zapore, mučnice in skladišča.

Razbojniški nagon fašističnega okupatorja se vidi najjasneje z njegovim postopkom napram zdravstvu — higijenskim ustanovam, katere so posebno zaščitene po mednarodnem zakonu. Od 210 bolnišnic je uničenih ali težko poškodovanih 179, to je pet šestin.

Jugoslavija kakor se vidi iz navedenih podatkov, je nedvomno ena najbolj prizadetih držav, država katera je vložila nadčloveške napore za zmagu Združenih narodov, ena od evropskih držav katera je dala največje ljudske žrtve za mir in svobodo svojih in vseh miroljubnih narodov.

Zaradi tega narodi Jugoslavije s polno pravico zahtevajo da se ravna z Jugoslavijo, tako z izzveto oškodovano državo ob priliki delovanja reparacijskih kvot in da se njej da odškodnina primerna njenim naporom.

Končno, narodi Jugoslavije zahtevajo da se jim v najkrajšem času odobri in izroče najnujnejše vrste materiala iz Nemčije in da se Jugoslovanski predstavniki pokličejo ob priliki rešavanja vseh vprašanj katera se nanašajo na odplačilo vojne škode.

Praznovali smo novo ime Jugoslavije

Sudbury — Na Silvestrov večer smo praznovali imen dan nove Jugoslavije. oziroma Federativno Narodno Republiko Jugoslavije. Udeležba je bila zelo dobra. Mladost in staro — vsi smo se veselili in smo bili zelo dobro razpoloženi. Prvič zato, ker smo dočakali mir, drugič zato ker je fašistična kolozan premagana in tretjič zato, ker je kot rezultat tega nastala nova republikanska Jugoslavija pod neustrašenim vodstvom maršala Tita.

Govornike smo imeli tri, od Slovencev, je govoril J. Kosmrl. V svojem govoru je urgiral na vse tukajšnje Slovence, da se združijo in tako združenim nam bo mogoče utrditi bratsko slovo z sobraty Hrvati, Srbi in drugimi narodnimi skupinami, posebno pa doseči dober uspeh v narodnem in tudi materialnem oziru. Že po prvi svetovni vojni po razpadu bivše Avstrije v letu 1918, ko sem prišel na postajo Terbiš, so se klicili: "Zivela republika Jugoslavija." Kar neki radostni občutki so me obšli, ko sem stopil na postajo kot podčastnik in dobil informacije od poročnika Slovenca iz Jesenic, da imajo republiko Jugoslavijo. Od tistega časa do danes je preteklo okrog 27 let odkar se je narod tako odločno boril za svojo svobodo. Dosegal pa jo je šele sedaj pod neustrašenim voditeljem maršalom Titom", je zaključil naš govornik.

Kakor pred vojno tudi sedaj po skončani vojni vidimo, kako besni vsa bivša reakcija in pokvarjeni elementi. Zakaj? Zato, ker so bili na državnem krmlju, izkoriščali delavca in kmeta in si polnili svoje žepce. Zato se zdaj hudujejo zoper novo vlado, ker je to sedaj nemogoče. V novi Jugoslaviji bo vsak delavec in kmet zavarovan pred izkoriščanjem.

Z prvim januarjem se je začela kampanja Edinosti, edini slovenski časopis, ki se je od samega začetka odločno držal pravihnih smernic. Priporočam da bi se vsak Slovenec naročil na ta list če še ni naročen. On piše v demokratičnem duhu in kaže pravilno pot po kateri moremo doseči boljše življenjske pogoje in tudi uspešnejše pomagati svojim bratom in sestram v stari domovini. Za pripomniti pa imam še to, da naročniki ki niso ponovili svoje naročnine, da jo ponovijo pri zastopnikih lista ali pa sami pošljejo na uredništvo. Kdor želi naročiti na ta list

svojega sorodnika v starem kraju, lahko to tudi stori in naročnina znaša za celo leto \$3.50 in za pol leta \$2.00.

Dne 3 februarja bomo imeli plesno zabavo v društvenih prostorih 322 Bessie St. Vabljeni ste vsi, da se udeležite te zabave, ker čisti dobček je namenjen za tiskovni sklad Edinosti.

Vsem čitateljem in naročnikom želim, srečno Novo leto.

Franc Zaic, zastopnik

Pismo iz Bežigrada Ljubljana

Dragi oče!

Moje veselje je neizmerno ko vam morem zopet pisati, oče. Razumim me, skaćem od veselja. Dobil sem ob enem vest od tebe, in za mojega Mubega brata, Petra, da je živ in jutri pa greva, jaz in mamica obiskati na Gornik okrevališče, mislim da razumeš moje veselje.

Hočem ti na kratko opisati moje življenje od razpada Jugoslavije. Hodil sem v srednjo tehniško šolo v Ljubljani, arhitektonsko-građbeni odssek. Prišli so laški fašisti nas zasedli in začeli vganjati teror nad nami. Osnovala se je O.F. (Osvobodilna Fronta) v kateri delam od avgusta 1941. 1. Bilo je masovno streljanje talcev od Italijanov z domačimi izdajalci (bela garda). Leta 1942 sem zgrabil za puško in šel v partizane, ker mi ni kazalo biti več v Ljubljani, ker sigurno bi šel v internacijo ali za talca. Takrat se je začelo moje trpljenje. Neprestani marši in borbe vsaki dan. Streljanja ni bilo ne konca ne kraja. Oktobra 1942. sem bil ranjen v hrbet in noge od bomb čudim se da sem ostal živ). Borbe smo imeli z Nemci, Lahi in domačimi izdajalci, belogardiisti (četniki). Torej bilo je vsega t.j. nad Ljubljano 10 km. Potem ko sem bil ranjen, sem šel v Belo Krajino, namreč v bolnico, pa je ni bilo, ker je bila takrat laška ofenziva. Potem sem bil v Debelnem vrhu do kapitulacije Italije. Bil sem povsed. Zima je bila teška, povrhu tega sem bil tudi bolan in ranjen, mrzlo, skratka bilo je vsega. Domov sem šel le po noči po hrano, ker je bila postojanka v Starem trgu-Predgradu. Vrmolju za časa Laške ofenzive. Bilo je veselje ker smo imeli prave bratske odnošaje in vse je bilo

tako lepo, tako lepo. Gradili smo novo Jugoslavijo. Postal sem član rajonskega komiteta, za Stari trg. Nato tajnik istega. Nato član O. K.K.K.P.S. Črnomelj, Semič in druge okraje. Letos sem šel zopet v NOV. (Narodno osvobodilno vojsko). Januarja sem šel na Pri-morsko v Gorico peš. Čudno da sem ostal živ. Četniki, Draže Mihajloviča — so bili v vsaki vasi (Poznaš četnike) Delali so zverstva, bili smo večkrat padli v zasedo in streljanje je bilo tako da je bilo groza.

Prišla je svoboda. Sedaj sem komisar automeha. del. I. Slov. Narodne obrambe. Ponosem sem da sem bil 38 mesecev v-partizanih.

Obrnili so se proti nam domači izdajalci reakcija ki so delali z okupatorjem, kateri so nam prizadejali ogromno gorje. Iz Zagradca so bili izdajalci Mežnarjevi, Fričevi in Mihanovi, 4 Mežnarjevi so bili pri beli gardi in danes ni nobenega, oni so krivi, daje Zagradec požgan, da je bil naš Peter obsojen na dosmrtno ječo, toda vrnil se je.

Hotel sem ti le tako malo opisati, ali pisati bi ti imel mnogo, mnogo več, pa mislim da bo za enkrat dovolj. Zdej se imam dobro, manjka mi ne nič. Zdrav sem, kakor upam da si tudi ti. Imam se zelo dobro.

Te srčno pozdravlja Tvoj sin

Ivan

To gornje pismo je prejel njegov oče Peter Štrbenc, kateri se sedaj nahaja v Toronto.

Širite čitajte in postanite naročnikom Edinosti

Youth Marches Forward!

HIGHLIGHTS OF FIRST NATIONAL CONVENTION IN THE HISTORY OF SOUTH SLAVIC YOUTH IN CANADA

On the 15th and 16th of December our young Canadians of South Slavic descent held a constituent national convention — the first one in the history of our youth in Canada — at which all our widely scattered youth clubs officially constituted themselves into a national youth Federation. All our past hopes, for unity amongst our youth were finally realized at this convention. All those that attended the conference — delegates and guests — were very much inspired by the reports that were submitted at the conference and the discussion that took place. Here I feel that it is necessary to go into full detail and to summarize the whole convention, and the tasks that confronted it.

Early on Friday morning delegates who were representing all our local clubs arrived so that in addition to attending the convention they could also attend a welcome party that had been previously prepared, and held in their honour. Friday night the party and a dance was held, and all the delegates had the privilege and the opportunity, to acquaint themselves, with the rest of the young people from other localities.

On the following day, the convention was called to order, by the national chairman, Peter Klobucar; he greeted and welcomed the delegates to the convention and in his brief speech, he did not fail to stress the paramount need for unity, particularly among young people — those that have sacrificed the most in the struggle against Fascism. After electing three convention chairmen, and three secretaries, the main report of the national secretary followed. The report contained the essence of the purpose that the convention was called for, and in it was outlined the policy that should be followed by our national organization. The report emphasized the role that young people have played in the struggle against Fascism and the prominent and outstanding role that youth must play in the present post-war reconstruction era. Through a national organization, such as the one that we have established, young people jointly and through co-ordinated efforts, would be enabled to raise their voice on all national issues that are of concern and of interest to them. Through a national organization, and co-operation with other democratic local and national organizations, youth will be able to play a significant part in the formulating of national policies. Youth has fought for that right and youth must be granted that justified demand. Youth has fought for the right to play a leading role in shaping the future of Canada, and their justified demands must be granted to them. Millions of young people made the supreme sacrifice in order to save civilization from complete destruction, and to save humanity from Fascist slavery and barbarism. If young people were able to struggle and to die in the battle against Fascist military forces, they certainly can and must play a prominent role in all national issues that are of concern to them. The Federation which was established by our national convention will at all times strive to advance such interest of youth.

The report clearly explained the need for unity, in the struggle for the complete defeat of the remnants of Fascism, and its advocates adherents and spokesmen, who occupy responsible positions right here in our own country of Canada, and in other parts of the world. Unity and co-operation was particularly stressed, in order to save our and the future generations, from complete destruction especially now that we are living in the atomic energy era. In the main report co-operation was stressed with all possible democratic organizations, so that the demands of young people would have more effect and force. The report stated that our national organization must be an independent one; it must be an organization which will be maintained by youth and led by democratically elected young people on the national leadership. Into our ranks we welcome all those democratic and freedom-loving young people, who are willing to join us and to work with us, in the interests of freedom, progress and democracy. Regardless of religious or political trends of thought, that democratic youth possesses, our aims are one and the same.

Social and cultural activities were outlined and discussed. Resolutions were unanimously adopted, in which we have undertaken to organize sports of all kinds, such as baseball, soft and hardball, bowling, hockey, football and others which are too numerous to enumerate.

After the main report was submitted, discussion took place and after the discussion ceased, local reports were given by the leaders of delegations of every locality. Young men and women, as low of an age as 16, gave reports which astonished our guests, regarding the ability of our youth. Our young Canadians of South Slavic descent, have proved at our constituent convention that they are not only socially developed, but also politically. For the first time, our youth has met and jointly they discussed their problems, to enable them to find a practical solution for everyone of them. At this convention our youth has displayed its ability, not only to our parents and guests, but we also have set an example to other young people throughout Canada, by being the first language group to constitute itself into a national Federation. In the near future, we hope that others will follow our example and towards this end our Federation will extend to them all our possible support. At our convention, our youth has proven that they possess the initiative to plan, to call and to conduct a convention.

During the day, telegrams were received in which various organizations, not only in Canada, but also America, greeted our youth, and in which our friends and democratic organizations, wished our convention all possible success. Telegrams were received from our youth club in Vancouver, B. C. in which they expressed their regret for their inability to attend the conference. A letter was read, which has been received from Slavko Komar, leader of the Yugoslav youth. For the first time in the history of our youth in Canada, we have finally forged a link between our organization and the youth of Yugoslavia. Along with the letter we have also received a large box of the official organ of the United League of Anti-Fascist Youth of Yugoslavia, called "OMLADINA" (Youth).

Many delegates came to greet the convention and to express their desire for success and here due to the lack of printing space we cannot mention the names of the fraternal delegates, but we can mention that Raymond Arthur Davies, Canada's foreign correspondent, — just returned from Yugoslavia — a man who has seen the Fascist murder camps in Europe and in other parts of the world, greeted, and spoke to us.

On Saturday all the committees were elected, and after the afternoon session adjourned, these committees retired into closed session. The Constitution committee worked on the constitution and the by-laws; the Greetings and Resolutions committee worked on the greetings and resolutions, and the Auditing committee immediately convened to audit the books of the national office.

On the following day — Sunday — during the morning session, the chairman of each committee, submitted a report on the particular field of work that his, or her committee, has been elected to work upon. The chairman of the constitution committee, Mary Rudnicki, reported on the constitution. The constitution was read, discussed, and in some parts amended, and it was finally adopted. Up to the time of our convention, our organization was bearing the name of: The Canadian Yugoslav Youth Movement, and now after being approved by the supreme body — the convention — it bears the name of: Canadian South-Slavic Youth Federation. A little discussion took place on the name that we should assume, and it was agreed by all the delegates, that the entrance doors to our organization must be open to as many sections of young people as possible, and thus the convention approved the above name. Every article and section, was read and separately voted upon, and finally the whole constitution, as amended has been adopted by the convention.

After the constitution was adopted the chairman of the resolutions and greeting committee, Mary Kosmrl reported; a large number of resolutions were drafted and adopted, among them being the 18 year-old vote, atomic bomb diplomacy, membership campaign, and many others. During the read-

ing of the resolutions dealing with a campaign for new members, great enthusiasm arose from the delegates; considerable discussion took place, and every locality challenged another. The resolution was adopted; the campaign is to begin on January 1st, and it is to last until March the 1st. Our objective is 300 new members. Every one of our localities, will endeavor to beat the other in this campaign, and through healthy competition such as this, as some of the delegates expressed their opinion, we will not only get 300 new members but we will reach the neighbourhood of 500.

Some time later the Auditing committee reported that all the books of the national office were found in good order.

During the day the nomination committee retired into session, after nominations were democratically made directly from the convention floor. After the session the committee recommended the national leadership of our Federation to the convention, and a democratic vote took place on every person that now holds a responsible position on the national executive and on the national committee.

The following have been elected to their respective positions:

Supreme President, Nick Asich; first Supreme Vice-President, Mary Kosmrl; second Supreme Vice-President, Nick Rukavina; third Supreme Vice-President, Danton Geamon; National Secretary, Emeric Simac. Three members of the National Executive are: Mary Rudnicki, Ivonne Mataja, and Peter Grbelja.

It was decided by the convention that the National Committee should consist of one representative from every club, of our national Federation. The only two clubs that were not represented are: Sault Ste. Marie, and Vancouver, due to some circumstances. The convention discussed this matter, and power was given to the National Executive to co-opt one member from each one of the above clubs to the National Committee. Those that have been elected to the national committee are: Louis Kozlovich, from Toronto; Dominic Frgacich, from Montreal; Mary Slak, from Timmins; Olga Brelick, from Hamilton; Bill Kusturin, from Kirkland Lake; Steve Nicksich, from Windsor; Dianne Briski, from Sudbury; Mary Stanich, from Welland; Madeline Rubick, from Schumacher; and Zilba George from the Macedonian-Bulgarian club of Toronto. That is the structure, and composition of the National leadership of our Federation.

Since our boys of the Canadian Armed Forces, have played a prominent role in the struggle against Fascism, we all felt that they should be entitled to play a leading part in our national Federation. Power was given by the convention to the National Executive, to co-opt four returned veterans into the national leadership, of our organization. The delegates unanimously felt that if our boys are able to sacrifice their lives for their country, they certainly are able, and entitled to play a significant and a leading role in our organization.

In the resolutions that have been adopted at the convention, we have undertaken to organize orchestras, choirs, sports of all kinds and study classes. Perhaps one of the most interesting factors for many of our members, that were discussed, were sports. We have undertaken, and we shall strive at all times, to organize, not only club sports, but inter-locality, and perhaps in the very near future, inter-provincial sports also. There is no doubt that these activities, in addition to social and cultural, would interest everyone.

Our convention has discussed the possibility to establish an organ of its own, which would be printed once or perhaps twice monthly. Some have suggested that a monthly magazine be set up, of some fifteen pages, which would contain articles written by the members of our Federation. To achieve this, we shall devote all our attention, and energy.

After our most successful convention adjourned, all the delegates left in very high spirit, and with resolved determination to apply all our decisions into actual practice.

Emeric Simac
National Secretary.

ing of the resolutions dealing with a campaign for new members, great enthusiasm arose from the delegates; considerable discussion took place, and every locality challenged another. The resolution was adopted; the campaign is to begin on January 1st, and it is to last until March the 1st. Our objective is 300 new members. Every one of our localities, will endeavor to beat the other in this campaign, and through healthy competition such as this, as some of the delegates expressed their opinion, we will not only get 300 new members but we will reach the neighbourhood of 500.

Some time later the Auditing committee reported that all the books of the national office were found in good order.

During the day the nomination committee retired into session, after nominations were democratically made directly from the convention floor. After the session the committee recommended the national leadership of our Federation to the convention, and a democratic vote took place on every person that now holds a responsible position on the national executive and on the national committee.

The following have been elected to their respective positions:

Supreme President, Nick Asich; first Supreme Vice-President, Mary Kosmrl; second Supreme Vice-President, Nick Rukavina; third Supreme Vice-President, Danton Geamon; National Secretary, Emeric Simac. Three members of the National Executive are: Mary Rudnicki, Ivonne Mataja, and Peter Grbelja.

It was decided by the convention that the National Committee should consist of one representative from every club, of our national Federation. The only two clubs that were not represented are: Sault Ste. Marie, and Vancouver, due to some circumstances. The convention discussed this matter, and power was given to the National Executive to co-opt one member from each one of the above clubs to the National Committee. Those that have been elected to the national committee are: Louis Kozlovich, from Toronto; Dominic Frgacich, from Montreal; Mary Slak, from Timmins; Olga Brelick, from Hamilton; Bill Kusturin, from Kirkland Lake; Steve Nicksich, from Windsor; Dianne Briski, from Sudbury; Mary Stanich, from Welland; Madeline Rubick, from Schumacher; and Zilba George from the Macedonian-Bulgarian club of Toronto. That is the structure, and composition of the National leadership of our Federation.

Since our boys of the Canadian Armed Forces, have played a prominent role in the struggle against Fascism, we all felt that they should be entitled to play a leading part in our national Federation. Power was given by the convention to the National Executive, to co-opt four returned veterans into the national leadership, of our organization. The delegates unanimously felt that if our boys are able to sacrifice their lives for their country, they certainly are able, and entitled to play a significant and a leading role in our organization.

In the resolutions that have been adopted at the convention, we have undertaken to organize orchestras, choirs, sports of all kinds and study classes. Perhaps one of the most interesting factors for many of our members, that were discussed, were sports. We have undertaken, and we shall strive at all times, to organize, not only club sports, but inter-locality, and perhaps in the very near future, inter-provincial sports also. There is no doubt that these activities, in addition to social and cultural, would interest everyone.

Our convention has discussed the possibility to establish an organ of its own, which would be printed once or perhaps twice monthly. Some have suggested that a monthly magazine be set up, of some fifteen pages, which would contain articles written by the members of our Federation. To achieve this, we shall devote all our attention, and energy.

After our most successful convention adjourned, all the delegates left in very high spirit, and with resolved determination to apply all our decisions into actual practice.

Emeric Simac
National Secretary.

ing of the resolutions dealing with a campaign for new members, great enthusiasm arose from the delegates; considerable discussion took place, and every locality challenged another. The resolution was adopted; the campaign is to begin on January 1st, and it is to last until March the 1st. Our objective is 300 new members. Every one of our localities, will endeavor to beat the other in this campaign, and through healthy competition such as this, as some of the delegates expressed their opinion, we will not only get 300 new members but we will reach the neighbourhood of 500.

Some time later the Auditing committee reported that all the books of the national office were found in good order.

During the day the nomination committee retired into session, after nominations were democratically made directly from the convention floor. After the session the committee recommended the national leadership of our Federation to the convention, and a democratic vote took place on every person that now holds a responsible position on the national executive and on the national committee.

The following have been elected to their respective positions:

Supreme President, Nick Asich; first Supreme Vice-President, Mary Kosmrl; second Supreme Vice-President, Nick Rukavina; third Supreme Vice-President, Danton Geamon; National Secretary, Emeric Simac. Three members of the National Executive are: Mary Rudnicki, Ivonne Mataja, and Peter Grbelja.

It was decided by the convention that the National Committee should consist of one representative from every club, of our national Federation. The only two clubs that were not represented are: Sault Ste. Marie, and Vancouver, due to some circumstances. The convention discussed this matter, and power was given to the National Executive to co-opt one member from each one of the above clubs to the National Committee. Those that have been elected to the national committee are: Louis Kozlovich, from Toronto; Dominic Frgacich, from Montreal; Mary Slak, from Timmins; Olga Brelick, from Hamilton; Bill Kusturin, from Kirkland Lake; Steve Nicksich, from Windsor; Dianne Briski, from Sudbury; Mary Stanich, from Welland; Madeline Rubick, from Schumacher; and Zilba George from the Macedonian-Bulgarian club of Toronto. That is the structure, and composition of the National leadership of our Federation.

Since our boys of the Canadian Armed Forces, have played a prominent role in the struggle against Fascism, we all felt that they should be entitled to play a leading part in our national Federation. Power was given by the convention to the National Executive, to co-opt four returned veterans into the national leadership, of our organization. The delegates unanimously felt that if our boys are able to sacrifice their lives for their country, they certainly are able, and entitled to play a significant and a leading role in our organization.

In the resolutions that have been adopted at the convention, we have undertaken to organize orchestras, choirs, sports of all kinds and study classes. Perhaps one of the most interesting factors for many of our members, that were discussed, were sports. We have undertaken, and we shall strive at all times, to organize, not only club sports, but inter-locality, and perhaps in the very near future, inter-provincial sports also. There is no doubt that these activities, in addition to social and cultural, would interest everyone.

Our convention has discussed the possibility to establish an organ of its own, which would be printed once or perhaps twice monthly. Some have suggested that a monthly magazine be set up, of some fifteen pages, which would contain articles written by the members of our Federation. To achieve this, we shall devote all our attention, and energy.

After our most successful convention adjourned, all the delegates left in very high spirit, and with resolved determination to apply all our decisions into actual practice.

Emeric Simac
National Secretary.

ing of the resolutions dealing with a campaign for new members, great enthusiasm arose from the delegates; considerable discussion took place, and every locality challenged another. The resolution was adopted; the campaign is to begin on January 1st, and it is to last until March the 1st. Our objective is 300 new members. Every one of our localities, will endeavor to beat the other in this campaign, and through healthy competition such as this, as some of the delegates expressed their opinion, we will not only get 300 new members but we will reach the neighbourhood of 500.

Some time later the Auditing committee reported that all the books of the national office were found in good order.

During the day the nomination committee retired into session, after nominations were democratically made directly from the convention floor. After the session the committee recommended the national leadership of our Federation to the convention, and a democratic vote took place on every person that now holds a responsible position on the national executive and on the national committee.

The following have been elected to their respective positions:

Supreme President, Nick Asich; first Supreme Vice-President, Mary Kosmrl; second Supreme Vice-President, Nick Rukavina; third Supreme Vice-President, Danton Geamon; National Secretary, Emeric Simac. Three members of the National Executive are: Mary Rudnicki, Ivonne Mataja, and Peter Grbelja.

It was decided by the convention that the National Committee should consist of one representative from every club, of our national Federation. The only two clubs that were not represented are: Sault Ste. Marie, and Vancouver, due to some circumstances. The convention discussed this matter, and power was given to the National Executive to co-opt one member from each one of the above clubs to the National Committee. Those that have been elected to the national committee are: Louis Kozlovich, from Toronto; Dominic Frgacich, from Montreal; Mary Slak, from Timmins; Olga Brelick, from Hamilton; Bill Kusturin, from Kirkland Lake; Steve Nicksich, from Windsor; Dianne Briski, from Sudbury; Mary Stanich, from Welland; Madeline Rubick, from Schumacher; and Zilba George from the Macedonian-Bulgarian club of Toronto. That is the structure, and composition of the National leadership of our Federation.

Since our boys of the Canadian Armed Forces, have played a prominent role in the struggle against Fascism, we all felt that they should be entitled to play a leading part in our national Federation. Power was given by the convention to the National Executive, to co-opt four returned veterans into the national leadership, of our organization. The delegates unanimously felt that if our boys are able to sacrifice their lives for their country, they certainly are able, and entitled to play a significant and a leading role in our organization.

In the resolutions that have been adopted at the convention, we have undertaken to organize orchestras, choirs, sports of all kinds and study classes. Perhaps one of the most interesting factors for many of our members, that were discussed, were sports. We have undertaken, and we shall strive at all times, to organize, not only club sports, but inter-locality, and perhaps in the very near future, inter-provincial sports also. There is no doubt that these activities, in addition to social and cultural, would interest everyone.

Our convention has discussed the possibility to establish an organ of its own, which would be printed once or perhaps twice monthly. Some have suggested that a monthly magazine be set up, of some fifteen pages, which would contain articles written by the members of our Federation. To achieve this, we shall devote all our attention, and energy.

After our most successful convention adjourned, all the delegates left in very high spirit, and with resolved determination to apply all our decisions into actual practice.

Emeric Simac
National Secretary.

ing of the resolutions dealing with a campaign for new members, great enthusiasm arose from the delegates; considerable discussion took place, and every locality challenged another. The resolution was adopted; the campaign is to begin on January 1st, and it is to last until March the 1st. Our objective is 300 new members. Every one of our localities, will endeavor to beat the other in this campaign, and through healthy competition such as this, as some of the delegates expressed their opinion, we will not only get 300 new members but we will reach the neighbourhood of 500.

Some time later the Auditing committee reported that all the books of the national office were found in good order.

During the day the nomination committee retired into session, after nominations were democratically made directly from the convention floor. After the session the committee recommended the national leadership of our Federation to the convention, and a democratic vote took place on every person that now holds a responsible position on the national executive and on the national committee.

The following have been elected to their respective positions:

Supreme President, Nick Asich; first Supreme Vice-President, Mary Kosmrl; second Supreme Vice-President, Nick Rukavina; third Supreme Vice-President, Danton Geamon; National Secretary, Emeric Simac. Three members of the National Executive are: Mary Rudnicki, Ivonne Mataja, and Peter Grbelja.

It was decided by the convention that the National Committee should consist of one representative from every club, of our national Federation. The only two clubs that were not represented are: Sault Ste. Marie, and Vancouver, due to some circumstances. The convention discussed this matter, and power was given to the National Executive to co-opt one member from each one of the above clubs to the National Committee. Those that have been elected to the national committee are: Louis Kozlovich, from Toronto; Dominic Frgacich, from Montreal; Mary Slak, from Timmins; Olga Brelick, from Hamilton; Bill Kusturin, from Kirkland Lake; Steve Nicksich, from Windsor; Dianne Briski, from Sudbury; Mary Stanich, from Welland; Madeline Rubick, from Schumacher; and Zilba George from the Macedonian-Bulgarian club of Toronto. That is the structure, and composition of the National leadership of our Federation.

Since our boys of the Canadian Armed Forces, have played a prominent role in the struggle against Fascism, we all felt that they should be entitled to play a leading part in our national Federation. Power was given by the convention to the National Executive, to co-opt four returned veterans into the national leadership, of our organization. The delegates unanimously felt that if our boys are able to sacrifice their lives for their country, they certainly are able, and entitled to play a significant and a leading role in our organization.

In the resolutions that have been adopted at the convention, we have undertaken to organize orchestras, choirs, sports of all kinds and study classes. Perhaps one of the most interesting factors for many of our members, that were discussed, were sports. We have undertaken, and we shall strive at all times, to organize, not only club sports, but inter-locality, and perhaps in the very near future, inter-provincial sports also. There is no doubt that these activities, in addition to social and cultural, would interest everyone.

Our convention has discussed the possibility to establish an organ of its own, which would be printed once or perhaps twice monthly. Some have suggested that a monthly magazine be set up, of some fifteen pages, which would contain articles written by the members of our Federation. To achieve this, we shall devote all our attention, and energy.

After our most successful convention adjourned, all the delegates left in very high spirit, and with resolved determination to apply all our decisions into actual practice.

Emeric Simac
National Secretary.

ing of the resolutions dealing with a campaign for new members, great enthusiasm arose from the delegates; considerable discussion took place, and every locality challenged another. The resolution was adopted; the campaign is to begin on January 1st, and it is to last until March the 1st. Our objective is 300 new members. Every one of our localities, will endeavor to beat the other in this campaign, and through healthy competition such as this, as some of the delegates expressed their opinion, we will not only get 300 new members but we will reach the neighbourhood of 500.

Some time later the Auditing committee reported that all the books of the national office were found in good order.

During the day the nomination committee retired into session, after nominations were democratically made directly from the convention floor. After the session the committee recommended the national leadership of our Federation to the convention, and a democratic vote took place on every person that now holds a responsible position on the national executive and on the national committee.

The following have been elected to their respective positions:

Supreme President, Nick Asich; first Supreme Vice-President, Mary Kosmrl; second Supreme Vice-President, Nick Rukavina; third Supreme Vice-President, Danton Geamon; National Secretary, Emeric Simac. Three members of the National Executive are: Mary Rudnicki, Ivonne Mataja, and Peter Grbelja.

It was decided by the convention that the National Committee should consist of one representative from every club, of our national Federation. The only two clubs that were not represented are: Sault Ste. Marie, and Vancouver, due to some circumstances. The convention discussed this matter, and power was given to the National Executive to co-opt one member from each one of the above clubs to the National Committee. Those that have been elected to the national committee are: Louis Kozlovich, from Toronto; Dominic Frgacich, from Montreal; Mary Slak, from Timmins; Olga Brelick, from Hamilton; Bill Kusturin, from Kirkland Lake; Steve Nicksich, from Windsor; Dianne Briski, from Sudbury; Mary Stanich, from Welland; Madeline Rubick, from Schumacher; and Zilba George from the Macedonian-Bulgarian club of Toronto. That is the structure, and composition of the National leadership of our Federation.

Since our boys of the Canadian Armed Forces, have played a prominent role in the struggle against Fascism, we all felt that they should be entitled to play a leading part in our national Federation. Power was given by the convention to the National Executive, to co-opt four returned veterans into the national leadership, of our organization. The delegates unanimously felt that if our boys are able to sacrifice their lives for their country, they certainly are able, and entitled to play a significant and a leading role in our organization.

In the resolutions that have been adopted at the convention, we have undertaken to organize orchestras, choirs, sports of all kinds and study classes. Perhaps one of the most interesting factors for many of our members, that were discussed, were sports. We have undertaken, and we shall strive at all times, to organize, not only club sports, but inter-locality, and perhaps in the very near future, inter-provincial sports also. There is no doubt that these activities, in addition to social and cultural, would interest everyone.

Our convention has discussed the possibility to establish an organ of its own, which would be printed once or perhaps twice monthly. Some have suggested that a monthly magazine be set up, of some fifteen pages, which would contain articles written by the members of our Federation. To achieve this, we shall devote all our attention, and energy.

After our most successful convention adjourned, all the delegates left in very high spirit, and with resolved determination to apply all our decisions into actual practice.

Emeric Simac
National Secretary.

ing of the resolutions dealing with a campaign for new members, great enthusiasm arose from the delegates; considerable discussion took place, and every locality challenged another. The resolution was adopted; the campaign is to begin on January 1st, and it is to last until March the 1st. Our objective is 300 new members. Every one of our localities, will endeavor to beat the other in this campaign, and through healthy competition such as this, as some of the delegates expressed their opinion, we will not only get 300 new members but we will reach the neighbourhood of 500.

Some time later the Auditing committee reported that all the books of the national office were found in good order.

During the day the nomination committee retired into session, after nominations were democratically made directly from the convention floor. After the session the committee recommended the national leadership of our Federation to the convention, and a democratic vote took place on every person that now holds a responsible position on the national executive and on the national committee.

The following have been elected to their respective positions:

Supreme President, Nick Asich; first Supreme Vice-President, Mary Kosmrl; second Supreme Vice-President, Nick Rukavina; third Supreme Vice-President, Danton Geamon; National Secretary, Emeric Simac. Three members of the National Executive are: Mary Rudnicki, Ivonne Mataja, and Peter Grbelja.

It was decided by the convention that the National Committee should consist of one representative from every club, of our national Federation. The only two clubs that were not represented are: Sault Ste. Marie, and Vancouver, due to some circumstances. The convention discussed this matter, and power was given to the National Executive to co-opt one member from each one of the above clubs to the National Committee. Those that have been elected to the national committee are: Louis Kozlovich, from Toronto; Dominic Frgacich, from Montreal; Mary Slak, from Timmins; Olga Brelick, from Hamilton; Bill Kusturin, from Kirkland Lake; Steve Nicksich, from Windsor; Dianne Briski, from Sudbury; Mary Stanich, from Welland; Madeline Rubick, from Schumacher; and Zilba George from the Macedonian-Bulgarian club of Toronto. That is the structure, and composition of the National leadership of our Federation.

Since our boys of the Canadian Armed Forces, have played a prominent role in the struggle against Fascism, we all felt that they should be entitled to play a leading part in our national Federation. Power was given by the convention to the National Executive, to co-opt four returned veterans into the national leadership, of our organization. The delegates unanimously felt that if our boys are able to sacrifice their lives for their country, they certainly are able, and entitled to play a significant and a leading role in our organization.

In the resolutions that have been adopted at the convention, we have undertaken to organize orchestras, choirs, sports of all kinds and study classes. Perhaps one of the most interesting factors for many of our members, that were discussed, were sports. We have undertaken, and we shall strive at all times, to organize, not only club sports, but inter-locality, and perhaps in the very near future, inter-provincial sports also. There is no doubt that these activities, in addition to social and cultural, would interest everyone.

Our convention has discussed the possibility to establish an organ of its own, which would be printed once or perhaps twice monthly. Some have suggested that a monthly magazine be set up, of some fifteen pages, which would contain articles written by the members of our Federation. To achieve this, we shall devote all our attention, and energy.

After our most successful convention adjourned, all the delegates left in very high spirit, and with resolved determination to apply all our decisions into actual practice.

Emeric Simac
National Secretary.

ing of the resolutions dealing with a campaign for new members, great enthusiasm arose from the delegates; considerable discussion took place, and every locality challenged another. The resolution was adopted; the campaign is to begin on January 1st, and it is to last until March the 1st. Our objective is 300 new members. Every one of our localities, will endeavor to beat the other in this campaign, and through healthy competition such as this, as some of the delegates expressed their opinion, we will not only get 300 new members but we will reach the neighbourhood of 500.

Some time later the Auditing committee reported that all the books of the national office were found in good order.

During the day the nomination committee retired into session, after nominations were democratically made directly from the convention floor. After the session the committee recommended the national leadership of our Federation to the convention, and a democratic vote took place on every person that now holds a responsible position on the national executive and on the national committee.

The following have been elected to their respective positions:

Supreme President, Nick Asich; first Supreme Vice-President, Mary Kosmrl; second Supreme Vice-President, Nick Rukavina; third Supreme Vice-President, Danton Geamon; National Secretary, Emeric Simac. Three members of the National Executive are: Mary Rudnicki, Ivonne Mataja, and Peter Grbelja.

It was decided by the convention that the National Committee should consist of one representative from every club, of our national Federation. The only two clubs that were not represented are: Sault Ste. Marie, and Vancouver, due to some circumstances. The convention discussed this matter, and power was given to the National Executive to co-opt one member from each one of the above clubs to the National Committee. Those that have been elected to the national committee are: Louis Kozlovich, from Toronto; Dominic Frgacich, from Montreal; Mary Slak, from Timmins; Olga Brelick, from Hamilton; Bill Kusturin, from Kirkland Lake; Steve Nicksich, from Windsor; Dianne Briski, from Sudbury; Mary Stanich, from Welland; Madeline Rubick, from Schumacher; and Zilba George from the Macedonian-Bulgarian club of Toronto. That is the structure, and composition of the National leadership of our Federation.

Since our boys of the Canadian Armed Forces, have played a prominent role in the struggle against Fascism, we all felt that they should be entitled to play a leading part in our national Federation. Power was given by the convention to the National Executive, to co-opt four returned veterans into the national leadership, of our organization. The delegates unanimously felt that if our boys are able to sacrifice their lives for their country, they certainly are able, and entitled to play a significant and a leading role in our organization.

In the resolutions that have been adopted at the convention, we have undertaken to organize orchestras, choirs, sports of all kinds and study classes. Perhaps one of the most interesting factors for many of our members, that were discussed, were sports. We have undertaken, and we shall strive at all times, to organize, not only club sports, but inter-locality, and perhaps in the very near future, inter-provincial sports also. There is no doubt that these activities, in addition to social and cultural, would interest everyone.

Our convention has discussed the possibility to establish an organ of its own, which would be printed once or perhaps twice monthly. Some have suggested that a monthly magazine be set up, of some fifteen pages, which would contain articles written by the members of our Federation. To achieve this, we shall devote all our attention, and energy.

After our most successful convention adjourned, all the delegates left in very high spirit, and with resolved determination to apply all our decisions into actual practice.

Emeric Simac
National Secretary.

ing of the resolutions dealing with a campaign for new members, great enthusiasm arose from the delegates; considerable discussion took place, and every locality challenged another. The resolution was adopted; the campaign is to begin on January 1st, and it is to last until March the 1st. Our objective is 300 new members. Every one of our localities, will endeavor to beat the other in this campaign, and through healthy competition such as this, as some of the delegates expressed their opinion, we will not only get 300 new members but we will reach the neighbourhood of 500.

Some time later the Auditing committee reported that all the books of the national office were found in good order.

During the day the nomination committee retired into session, after nominations were democratically made directly from the convention floor. After the session the committee recommended the national leadership of our Federation to the convention, and a democratic vote took place on every person that now holds a responsible position on the national executive and on the national committee.

The following have been elected to their respective positions:

Supreme President, Nick Asich; first Supreme Vice-President, Mary Kosmrl; second Supreme Vice-President, Nick Rukavina; third Supreme Vice-President, Danton Geamon; National Secretary, Emeric Simac. Three members of the National Executive are: Mary Rudnicki, Ivonne Mataja, and Peter Grbelja.

It was decided by the convention that the National Committee should consist of one representative from every club, of our national Federation. The only two clubs that were not represented are: Sault Ste. Marie, and Vancouver, due to some circumstances. The convention discussed this matter, and power was given to the National Executive to co-opt one member from each one of the above clubs to the National Committee. Those that have been elected to the national committee are: Louis Kozlovich, from Toronto; Dominic Frgacich, from Montreal; Mary Slak, from Timmins; Olga Brelick, from Hamilton; Bill Kusturin, from Kirkland Lake; Steve Nicksich, from Windsor; Dianne Briski, from Sudbury; Mary Stanich, from Welland; Madeline Rubick, from Schumacher; and Zilba George from the Macedonian-Bulgarian club of Toronto. That is the structure, and composition of the National leadership of our Federation.

Since our boys of the Canadian Armed Forces, have played a prominent role in the struggle against Fascism, we all felt that they should be entitled to play a leading part in our national Federation. Power was given by the convention to the National Executive, to co-opt four returned veterans into the national leadership, of our organization. The delegates unanimously felt that if our boys are able to sacrifice their lives for their country, they certainly are able, and entitled to play a significant and a leading role in our organization.

In the resolutions that have been adopted at the convention, we have undertaken to organize orchestras, choirs, sports of all kinds and study classes. Perhaps one of the most interesting factors for many of our members, that were discussed, were sports. We have undertaken, and we shall strive at all times, to organize, not only club sports, but inter-locality, and perhaps in the very near future, inter-provincial sports also. There is no doubt that these activities, in addition to social and cultural, would interest everyone.

Our convention has discussed the possibility to establish an organ of its own, which would be printed once or perhaps twice monthly. Some have suggested that a monthly magazine be set up, of some fifteen pages, which would contain articles written by the members of our Federation. To achieve this, we shall devote all our attention, and energy.

After our most successful convention adjourned, all the delegates left in very high spirit, and with resolved determination to apply all our decisions into actual practice.

Emeric Simac
National Secretary.

Come and Hear THE TRUTH ABOUT TITO'S NEW YUGOSLAVIA

Hear
RAYMOND ARTHUR DAVIES
Outstanding Canadian Author
and Journalist Recently Returned from Yugoslavia.

7.30 P.M. — Sunday, Jan. 13 1946 in the
CAPITOL THEATRE — SUDBURY

Other speakers include Mr. Leo Gauthier, M.P. and Mr. R. H. Carlin M.P.P. There will also be a musical program by the Sudbury Citizens Band and the choir of the Finish Organization.

Auspices: Council of Canadian South Slavs

SILVER COLLECTION

PRED OBJAVA

Odsek Zveze Kanadskih Slovencev v Torontu, priredi plesno zabavo v soboto dne 26 januarja. Zabava se vrši v dvorani, 386 Ontario St.

Uljudno se vabi že sedaj vse Slovence in Slovenke, kakor tudi sobrate Hrvate in Srbe, da si rezervirajo to večer in udeležijo zabave.

Odbor:

IZ UREDNIŠTVA

Vsled ravnokar prispelega materijala iz starega kraja, ki smo ga objavili v tej izdaji, nam ni bilo mogoče objaviti zaključni del "Fašistično domobranski teror nad Slovenci" in zaključek karakteristike državne ustave po Edvardu Kardelju. Vse to priobčimo v prihodnjem izvodu.

Port Arthur na delo za kampanjo Edinosti

Port Arthur: Vsem zastopnikom in čitateljem lista Edinosti, iz Port Arthurja, kateri se nahajajo izven mesta na sezonskem delu v gozdovih, se naprošajo in se jim naznanja, da smo na redni seji odseka Z.K.S. dne 30. decembra, sprejeli oddeljeno kvoto \$300, katero moramo izpolniti. Na tej seji je izvoljen tudi tajnik kampanje Edinosti naš poznani Tony Cimprič. On bo vodil vse račune o kampanji Edinosti.

Naproša se vse prijatelje kateri bodo dobili nabiralne pole na kemp, da se potrudijo na tem delu in povrnejo pole potem ko so po njihovem mnenju opravili v pobiranju prispevkov v tiskovni fond Edinosti, zopet nazaj na tajnika, katerega naslov je: Tony Cimprič, 464 Merrill, St. Port Arthur, Ont. V slučaju pa da ne bi dobili po vseh kempah, kjer se nahajajo naši prijatelji nabiralnih pol, pa prosimo da se potrudijo in pišejo tajniku po nabiralno polo, ali pa naj pošljejo prispevke, po svoji zmoglosti.

Za kakovostno koli soudeležbo pri tej kampanji Edinosti, se vam naprej zahvaljuje
Frank Cimprič Poročevalec

ZAKON O AGRARNI REFORMI V SLOVENIJI

(Iz 2 strani)

ma priznajo kot last imetnikov in vpisejo v zemljišča knjigi na njihovo ime. Pri tem pa je treba paziti, da ta zemljišča ne ležijo v sredi državnega ali vaškega zemljišča, da niso napoti komunikacijam, da ne presegajo krajevno običajnih površin in da niso prisvojena na način, ki ni v navadi v dotičnem kraju. Pravna oseba katere last je bila ta zemlja pred prisvojitvijo, more v roku 2 let pri pristojnem narodnem sodišču zahtevati razveljavljenje takih prisvojitvev.

2. Organi in postopek za reševanje teh vprašanj in sporov se bodo uredili s posebno uredbo.

42. člen.
Minister za kmetijstvo se po oblašča, da avtentično tolmači posamezne določbe tega zakona in da po potrebi izda posebne uredbe in pravilnike za njegovo izvajanje.

43. člen.
Ta zakon velja od dne objave v Urednem listu.
Ljubljani, dne 31. oktobra 1945.

Pozor St. Catharines in okolica

Tukajšnji odsek Zveze Kanadskih Slovencev priredi igro-koncert v soboto dne 12 januarja v poznani dvorani Grange Hall, na fermi ne daleč rojaka Venca Lesjaka.

Če slučajno ni komu poznano vprašajte katerega bodi slovenskega rojaka in vam bo drage volje opisal kaži pot do imenovane dvorane.

Zoraj ne zamudite izredne priložnosti. Igra bo predstavljal nemškega oficirja in gestapa ter partizane, kateri prizor se je resnično dogodil pred nedavnim v stari domovini.

Uljudno vabimo vse Slovence, Hrvate in Srbe, da se udeležijo igre in koncerta zgoraj omenjeni večer. Začetek ob 7.30 minut zvečer.

Uljudno vabi
Dramski odbor.